

Ora et labora

En studie av holistisk spritualitet i herrnhutisk tradition

KM2551 Kandidatuppsats
Christian Samuelsson
Examinator: Mikael Hallenius
Handledare: Roland Spjuth

Abstract

This is a study that intends to explain the content of a holistic lifestyle.

It will focus on the Herrnhut movement and their spirituality. With this as a background, I will then examine how 24/7 and YWAM function at present, in our time.

Relevant interviews and literature searches have been accomplished. I also intend to present a definition of holistic spirituality and my own interpretation of the same.

It seems to me that there are similarities between the present day movements and the earlier Herrnhut movement. It appears that both have a holistic lifestyle with praying and missionary work. Communion was important in the Herrnhut movement and that is also obvious in both the 24/7 and YWAM movements.

Keywords:

Holistic

Movements

Herrnhut

24/7

YWAM

1 Inledning	5
1.1 Bakgrund	5
1.2 Syfte och fråga	5
1.3 Metod och material	5
1.4 Terminologi	7
1.5 Disposition	7
2.1 Herrnhutarnas historia	8
2.1.1 Herrnhutarnas uppkomst genom två olika personer	8
2.1.2 Greve Nicolaus Ludwig von Zinzendorf	9
2.1.3 Christian David	9
2.1.4 Herrnhutisk tro och teologi	9
2.2 Bön	11
2.2.1 Synen på bön	11
2.2.2 Bönepraktiker	11
2.3 Mission	13
2.3.1 Missionspraktiker	13
2.4 Slutsats	14
2.4.1 Centrala motiv	14
2.4.2 Centrala praktiker	15
3.1 24/7 - Historia	17
3.2 Bön	18
3.2.1 Synen på bönen	18
3.2.2 Bönepraktiker	19
3.3 Mission	21
3.3.1 - Synen på mission	21
3.3.2 Missionspraktiker	21
3.4. Slutsatser	22
3.4.1 Centrala motiv inom 24/7	22

3.4.2 Centrala praktiker	23
4.1 - Historia	25
4.1.1 Lorens vision	25
4.1.2 Inspiration av herrnhutarna	26
4.2 Bön.....	26
4.2.1 Bönepraktiker	27
4.3 Mission.....	28
4.3.1 Synen på mission	28
4.3.2 Missionspraktiker	28
4.4.1 Centrala motiv.....	30
4.4.2 Centrala praktiker	31
5. Slutsatser	32
5.1 Likheter i motiv	32
5.2 Särskiljande drag i motiven.....	33
5.3. Likheter i praktiker	35
5.4 Slutsatser och summering.....	37
Appendix 1.....	41
UMU - Värderingar	41

1 Inledning

1.1 Bakgrund

Det är tydligt att olika sammanhang präglas av att olika saker betonas. I kyrkan tycker jag mig se att det ofta har funnits en polarisering mellan de personer som ber och de människor som väljer att gå ut och berätta om sin tro på Jesus Kristus. När jag därför fick höra talas om herrnhutarna och deras grundare greve von Zinzendorf fascinerades jag av att de betonade både den mer inåtvända bönen och utåtriktande mission. De startade olika böneinitiativ samtidigt som de sände ut mängder med missionärer runt hela världen. I detta arbete kommer jag kalla denna förening för en holistisk spiritualitet och i klassisk kristen tradition har detta ofta beskrivits som att både ”be och arbeta”(Ora et labora)

Idag ser jag hur många kristna i Sverige söker efter ett holistiskt liv. Jag har mött det i både de bönerörelser och de missionsorganisationer som jag har följt på nära håll. Jag har sett en längtan efter att både söka Gud i bönen och sakramenten och efter att den kristna tron även omsätts i praktiska handlingar och sättet att leva. Utifrån denna bakgrund föddes tanken på denna uppsats.

1.2 Syfte och fråga

I detta arbete vill jag undersöka innebörden i olika uttryck för en holistisk spiritualitet. Därför börjar jag med att först göra ett historiskt studium av herrnhutarna. Genom detta studium önskar jag lyfta fram några viktiga motiv och praktiker som präglade deras spiritualitet för att kunna testa olika konvergenser och divergenser med två aktuella rörelser som hämtat inspiration från herrnhutarna. Genom detta arbete hoppas jag också kunna diskutera och tydliggöra kännetecknande drag i en specifik spiritualitet.

För att avgränsa denna uppsats har jag därför valt dessa frågeställningar:

1. Vad innebär en holistisk spiritualitet såsom det kommer till uttryck inom herrnhutarnas mission och böneliv under 1700-talet?
2. Stämmer denna holistiska spiritualitet överens med uttrycken i de två aktuella rörelserna 24/7 och Ungdom med uppgift (UMU)?

1.3 Metod och material

Spiritualitet

Detta arbete är ett studium av spiritualitet. Begreppet spiritualitet har sin rot i latinets *spiritualis* som betyder ”andlig”.¹ Det är många som har försökt att förklara detta fenomen. En del betonar ämnets teologiska aspekter, andra den upplevelsemässiga sidan och åter andra mer dess historiska ut-

1 Halldorf (2010) s 18

veckling. Sandra M Schneiders menar emellertid att spiritualitet inte kan begränsas till doktriner eller enkla praktiker utan att det är mer erfarenheter av livet i sin helhet.²

I min studie kommer jag i hög grad att följa Joel Halldorfs nyligen publicerade avhandling. Han definierar spiritualitet som ”en hermeneutisk kategori, med vars hjälp de identitetsbärande aspekterna av en persons eller en rörelses religiösa liv lokaliseras och analyseras”.³ Halldorf menar därför att detta är ett ämne som måste bearbetas holistiskt och som berör hela det andliga livet hos en person eller en rörelse.

För att komma åt denna helhetsförståelse av spiritualiteten väljer Halldorf i sin avhandling att studera tre aspekter i spiritualiteten som han benämner tema, motiv och praktiker. I mitt ganska begränsade studium anser jag att det räcker att studera motiv och praktiker.

Motiv

Halldorf skriver att motiv är aspekter som genomsyrar hela spiritualiteten. Det kan handla om de teologiska motiv som bär upp en rörelses inriktning men det kan också vara mer allmänna och generella aspekter som ger karaktär åt rörelsen. Halldorf menar att motivet samlar upp de olika teman som framhålls i en rörelse.⁴

Praktiker

Halldorf definierar praktiker som ”de konkreta gestaltningarna av spiritualiteten”.⁵ Att analysera rörelsens liv och tjänst är vad Halldorf kallar för att det finns olika praktiker inom spiritualiteten. Halldorf hänvisar till kyrkohistorikern och spiritualitetsforskaren Alf Härdelin som menar att praktiken är ”teologi för praktiskt bruk” och är det som gestaltas i kyrkans liv. Denne menar också att det i den tidiga kyrkan ofta inte startade i teorin utan i praktiken. Han menar att den kristna teologin ursprungligen var resultatet av en erfarenhet, ett möte med Kristus. Det var detta som man levde ut i praktiken och som sedan formulerades i teori.⁶

Material

Mitt studium av de tre rörelserna herrnhutismen, 24/7 och UMU bygger framför allt på litteratur. När det gäller herrnhutarna har jag valt en artikel av D. L. Gallagher, två böcker av Arne Jarrick som intar en ganska kritisk hållning till herrnhutarna vilket gör att jag får en bredare bild av rörelsen, samt slutligen en nyare bok av Phil Andersen som går djupare in hur herrnhutarna levde. Boken heter *The Lord of the Ring; A Journey in Search of count Zinzendorf* och den boken använder jag efter tips från en pastor i en herrnhutisk brödraförsamling i Göteborg.

I granskningen av 24/7 kommer jag använda mig av två böcker, Pete Creigs och Robert Daves bok *Red Moon Rising* och Pete Creig och Andy Freemans *Punk munk*. Böckerna är valda för att de ger en god inblick i hur 24/7 rörelsen startade och i de värderingar och praktiker som kännetecknar rörelsen.

2 Schneider (2005) s 2

3 Halldorf (2010) s 18

4 Halldorf (2010) s 23

5 Halldorf (2010) s 24

6 Halldorf (2010) s 24

När jag studerar UMU kommer däremot det primära materialet vara en telefonintervju med en UMU-ledare i Linköpings UMU-bas eftersom det inte var lika enkelt att hitta litteratur som beskriver UMU:s praktiska liv. Jag kommer komplettera intervjun med boken *Hörde jag rätt?*, skriven av UMU:s grundare Loren Cunningham.

Materialet är valt för att kunna beskriva rörelsernas egen förståelse av sin tro och sitt liv. Det är alltså rörelsernas egen självförståelse som jag undersöker och analyserar och jag har ingen ambition att testa om rörelserna lyckas i sin strävan att omsätta dessa värderingar i praktiken.

1.4 Terminologi

Jag ska nu förklara några olika begrepp som kommer att användas i uppsatsen. I denna uppsats kommer jag beskriva en grupp som i Sverige kallas för **herrnhutarna** och i engelsktalande sammanhang för **"The Moravians"**. Jag kommer att följa de begrepp som används i den svenska översättningen av Jonathan Hills bok *Den kristna kyrkans historia*.⁷ Här används begreppet herrnhutarna. För att tala om den äldre grupp som går tillbaka till Jan Hus och som vid 1700-talet leddes av Christian David används begreppet **"de böhmiska bröderna"**.

Att förklara ordet **holism** är viktigt. Nationalencyklopedin förklarar ordet **holism** (eng., av grek. *ho'los 'hel', 'fullständig'*) ,som en åsikt enligt vilken helheten är något mer än summan av delarna. Som logisk, metafysisk och kunskapsteoretisk uppfattning innebär holismen (hos t.ex. Hegel eller Bradley) att helheten är primär i förhållande till delarna och att delarna måste förstås utifrån helheten snarare än tvärtom" (motsats: "logisk atomism").⁸

Jag vill även förklara begreppet **holistisk spiritualitet** eftersom det finns många olika kristna spiritualitetstraditioner som kan uttrycka olika former av holism.⁹ Jag kommer inte värdera eller pröva mitt studium av holistisk spiritualitet gentemot andra spiritualitetstraditioner, utan kommer titta på två aktuella rörelser som hämtat inspiration från herrnhutarna. Därför är min uppgift att pröva detta anspråk och inte värdera det i relation till alla andra möjliga alternativa spiritualiteter.

1.5 Disposition

Efter inledningen kommer jag i kapitel 2 börja med att beskriva historien om herrnhutarna och redogöra för hur de levde en holistisk spiritualitet. Här kommer jag framför allt att titta på hur deras bönepraktiker och missionspraktiker såg ut.

I kapitel 3 och 4 kommer jag beskriva 24/7 och UMU, genom att både följa deras tro och liv och se på deras motiv och praktiker. I kapitel 5 kommer jag att med hjälp av slutsatserna göra en diskussion och en sammanfattning genom att titta på både likheter och skillnader mellan de herrnhutiska bröderna, 24/7-bönerörelsen och UMU.

⁷ Hill (2007) s 327

⁸ Internet: www.ne.se/holism

⁹ Foster

2 Herrnhutarna

2.1 Herrnhutarnas historia

2.1.1 Herrnhutarnas uppkomst genom två olika personer

År 1722 startade en rörelse i den lilla byn Herrnhut i Tyskland som kom att bli mycket inflytelserik (Herrnhut betyder ”under Herrens beskydd” eller ”på vakt för Herren”).¹⁰ Denna rörelse uppstod på två olika håll och sammanstrålade till en koloni i Herrnhut. Den förste var en ung adelsman vid namn greve Nicolaus Ludwig von Zinzendorf som föddes år 1700 och dog 1760.¹¹ Denne påstods vara en man som brann av innerlig kärlek till sin Herre och ville tjäna hans rike på jorden. Det var denna person som ägde Herrnhut. När han var omkring tjugo år, kom en grupp dit som leddes av en timmerman som hette Christian David som lämnat Böhmen och sökte en fristad för sig själv och sina trosbröder.¹² De hade lämnat sina gårdar och som utfattiga flyktingar tog de sig till Zinzendorfs gods. Orsaken till att de lämnade Böhmen var en katolsk förföljelse i Böhmen.¹³

Denne Zinzendorf ville samla nybyggare till det lilla samhället och han ville att de skulle vara ”Jesusälskande själar”. Däremot blev det till en början svårt att dra åt samma håll därför att dessa människor från Böhmen och Mähren tänkte olika.¹⁴

Den 12 maj år 1727 ägde en viktig samling rum i Herrnhut.¹⁵ Zinzendorf hade samlat människor runt omkring samhället för att dela sina tankar om kristen gemenskap, efter att han själv hade läst en bok som beskrev hur de första lärjungarna levde.

Mötet i Herrnhut slutade med att folket i staden i inte bara skakade hand, utan att de fick en stark kärlek till varandra. Det berättas att atmosfären i byn helt hade förändrats och de beskrev det som att de hade vaknat upp från en dålig dröm; nu såg de på varandra på ett nytt sätt. Zinzendorf pratade om broderlig enhet, vilket då betydde att man skulle förlåta saker som fanns emellan människor. Zinzendorf hade en längtan att få leva tillsammans med bröderna och han var den förste som ville skriva på sitt namn på ett kontrakt om en överenskommelse som visade att man menade allvar med ”överlåtenheten” till bygden och till Kristus.¹⁶ I mitten av juni kunde man se en skillnad i byn. Människor som innan hade hållit sig för sig själva möttes nu istället till bön och lovsång under kvällar och även tidiga morgnar.¹⁷

Den 13:e augusti 1727 var en dag när människor skulle söka Gud tillsammans. Det kom människor från olika byar och när människor var på väg till den lilla byn fick de syndanöd och började be var-

10 Baudert, (1932) s 8

11 Baudert, (1932) s 7

12 Baudert, (1932) s 7

13 Jarrick, (1985) s 88

14 Baudert, (1932) s 8

15 Anderson, (2006) s 100

16 Anderson, (2006) s 101

17 Anderson, (2006) s 103

andra om förlåtelse. Det beskrivs att mötet var som en storm, där kärleken och heligheten från Gud rörde dem som en elektrisk och varm ström.

*”Those who previously could not tolerate one another now stood in the graveyard in front of the church and embraced, swearing promises of true friendship, and so the whole congregation came back to Herrnhut as newborn children”.*¹⁸

2.1.2 Greve Nicolaus Ludwig von Zinzendorf

Greve Nicolaus Ludvig von Zinzendorf växte upp i ett välbärgat hem. Hans far dog tidigt. Han uppföstrades i en sträng pietistisk anda.¹⁹ När fadern dog och mamman gifte om sig fick Nicolaus växa upp hos sin mormor och moster.²⁰ Redan vid tio års ålder sändes han till Halle där han fick tränas av olika lutherska pietister, bland annat August Hermann Francke.²¹ Efter flera år av studier i Halle begav sig Zinzendorf till Wittenberg för att studera juridik; det var det yrke som var accepterat om man var en adelsman som Zinzendorf.

Under en resa i Europa 1719 förändrades hans liv. I en konsthall såg han en målning som utmanade honom. Texten under målningen lydde *”All this I did for you, what are you doing for me?”*²² Från den stunden kunde Zinzendorf inte nöja sig med att bara vara adelsman. Han längtade och sökte efter ett liv där han kunde tjäna sin frälsare som ett tack för vad frälsaren hade gjort för honom på korset.

2.1.3 Christian David

Den andra grundaren av den herrnhutiska kyrkan var en man vid namn Christian David. Denne man föddes 1690 i Mähren i ett romersk-katolskt hem.²³ Där blev han under sin tidiga uppväxt tvingad att följa dess ritualer och högtider. Författaren Tucker menade att David inte riktigt hade fått smaka på äkta kristen tro förrän han blev sänd iväg hemifrån och bodde hos en familj som levde ett liv med mycket värme och kärlek.²⁴

Dock var det inte förrän Christian var tjugo år gammal som han fick tag på sin första bibel.²⁵ Vid 27 års ålder reste han tillsammans med sin fru Anna runt och predikade. Under dessa resor mötte de många människor som levde under förföljelse och otillfredsställda kristna som längtade efter att få tillbe fritt. År 1722 kom han med sina vänner och mötte herrnhutarna och bildade tillsammans med Zinzendorf en koloni.

2.1.4 Herrnhutisk tro och teologi

18 Anderson, (2006) s 105

19 Jarrick, (1985) s 88

20 Tucker, (1983) s 70

21 Tucker, (1983) s 70

22 Tucker, (1983) s 70

23 Tucker, (1983) s 74

24 Tucker, (1983) s 74

25 Tucker, (1983) s 74

Spiritualiteten i Herrnhut har diskuterats mycket i teologisk forskning och det är inte självklart hur den ska tolkas. Innan jag gör min egen tolkning av deras spiritualitet utifrån deras syn på bön och mission ska jag som bakgrund redogöra för två forskares olika bedömningar av denna.

Arne Jarrick

Jarrick menade att det i framställningen av den herrnhutiska tron och teologin fanns ett glapp mellan deras lära och deras uttryck. Som exempel tar författaren en illustration från Zinzendorfs egna doktriner.²⁶ Jarrick menar att Zinzendorf talade om att det inte fanns några himmelska gestalter som kunde tävla med Jesus. Zinzendorf betonade att själen längtade efter den äktenskapliga föreningen med brudgummen i himlen. Glappet som författaren menar fanns var att koncentrationen på Jesus var så stort att Fadern inte fick den platsen han förtjänade.²⁷

Zinzendorf nämnde vidare i sin teologi att Jesus är den egentlige skaparen som inte har något otalt med människor och hans uppgift är att försona dem med Gud.²⁸ I och genom Jesu försoningsoffer var alla människor lösta från förbannelsen. Zinzendorf lyfte fram att alla människor oberoende av om de var goda eller onda, kunde inte omvändelsen ske på grund av den egna gärningen.

Jarrick skriver att Zinzendorfs lära innebar att han var motståndare till allt som var lag, han menade att omvändelsen och syndfriheten endast var en gåva av nåd till människorna från Jesus. Genom detta kunde man som människa endast öka sin mottaglighet för att sedan passivt låta omvända sig. Zinzendorfs lära var också enligt Jarrick anti-intellektualistisk, med det menade han att Zinzendorf ställde sinnets erfarenhet mot förnuftet. Han slog fast att omvändelsen var en erfarenhet som kom inifrån och inte kunde ”tänkas fram”. Vidare beskriver Jarrick att Zinzendorfs lära inte var rationell och inte hade någon logisk grund.²⁹

R. L Gallagher

Teologen R. L Gallagher säger sig se några punkter i vad som är det centrala i den tidiga herrnhutiska teologin. Han såg bland annat det centrala i deras teologi var Kristi eller Lammets lidande.³⁰ Ibland kunde teologin kallas ”blood-and-wounds theology”. Herrnhutarna trodde att nåden från Gud genom Jesu Kristi offer tvättade mänskligheten ren. De betonade tydligt att Jesu blod betalade mänsklighetens pris och det vara bara hans blod som kunde ge förlåtelse till folket.

Under åren 1743-1750 var en tid där Zinzendorf uppmuntrade sina efterföljare på ett särskilt sätt att alltid följa det som Jesus gjorde på korset för dem och att Jesus redan hade betalt allt. Han menade också att genom denna enhet med Kristus och en genuin barnatro ger det en glädje som gäller hela livet.

Den tidiga herrnhutiska kyrkan såg det mystiska och de sensuella uppenbarelserna som bevis för andligheten. Ju mer de fokuserade på att identifiera sig med Jesu lidande ju mer inåtriktade blev de

26 Jarrick, (1985) s 89

27 Jarrick, (1985) s 89

28 Jarrick, (1985) s 90

29 Jarrick, (1985) s 91

30 Gallagher, (2008) s 188

och deras missionella sida tog skada.³¹ För att undvika en isolering eller splittring började evangelisterna betona Jesu blod och att det ledde till en tacksamhet från folket.³²

En annan punkt som Zinzendorf slog fast var att han tyckte att Helige Ande var den ende sanne missionären. Han lyfter fram att den Helige Ande förberedde människors hjärtan att lyssna och ta emot budskapet om Jesus Kristus.³³ Zinzendorf pekar på att den Helige Ande förbereder innan evangeliet predikas. Det han då menar är att Helige Ande redan har varit där och fröet ligger redan i deras hjärtan. Zinzendorf menade att det var den Helige Ande som skulle leda dem till de som verkligen sökte efter sanningen så att de kunde tala med dem om Kristus. Bland annat uppmuntrade han den herrnhutiska gemenskapen att avstå från massevangelisation.³⁴

2.2 Bön

2.2.1 Synen på bön

Startdagen

Grunderna i de andliga disciplinerna som fanns i Herrnhut inkluderade både bön, lovsång och bibelläsning. Två veckor efter mötet i augusti 1727, samlades 24 män och 24 kvinnor som bestämde sig att täcka varje timma på dagen och timma på natten i bön. De bestämde ett datum att starta, men inte ett datum när de skulle sluta att be.³⁵ Det som de inte visste den dagen var att detta bönemöte skulle hålla på i 100 år, oavbrutet.

2.2.2 Bönepraktiker

Förbön

Det fokus som fanns i den herrnhutiska bönepraktiken var förbönen för andra människor. De ville be för de som hade olika behov och att andra människor skulle bli välsignade av deras böner.³⁶ De som ledde bönen påminde alla som var med om att man hade resten av dagen att be för sig själv. Just den timmen en person hade ansvar för bön var det dock viktigt att bönen gällde andra människor. De ropade till Gud för individuella själar och de bad för pilgrimer och missionärer som var i Guds tjänst. Vidare bad de för olika nationer, ledare och lärare. De bad också för hela kristenheten och att det alltid skulle finnas oavbruten bön.³⁷

Bönelistor

31 Gallagher, 2008 s 189

32 Gallagher, 2008 s 190

33 Gallagher, 2008 s 191

34 Gallagher, 2008 s 191

35 Anderson, (2006) s 115

36 Anderson, (2006) s 115

37 Anderson, (2006) s 116

Herrnhutarna samlade olika listor där de skrev namn på personer som de ville se komma till tro på Gud. Det fanns många olika människor som kom med behov till bedjarna. Bönebehov fanns för dem som satt i fängelse och även andra människor som kämpade med saker i deras liv.³⁸

Bönenätter

En annan bönepraktik som fanns hos herrnhutarna var deras bönenätter. Där fanns grupper som var uppe om nätterna för att be. Syftet med detta var enligt Christian David att under nätterna var den naturliga människan trött och seg, medan den onde alltid var aktiv. Guds folk var därför kallat till att alltid vaka och be.³⁹

Kvällsmöte

Varje vecka möttes de till kvällsmöten för att uppmuntra varandra och dela med sig av vad som hänt när de bett. De delade också olika böneämnen som de skulle fortsätta be för.

Lovsången

Om bönen var själva hjärtat som slog för livet i den lilla byn Herrnhut menade Anderson att lovsången var andningen som höll livet levande.⁴⁰ Varje morgon när solen gick upp samlades människor för att sjunga tillsammans. Senare under dagen, kl 08.00 på morgonen och 20.00 på kvällen samlades människor i de olika stugorna för att lovsjunga Gud, be tillsammans och även läsa Guds ord.⁴¹

Deras betoning i musiken var att lyfta upp lammet (en beskrivning för Kristus) . Zinzendorf själv skrev flera olika hymner och han utmanade många andra i byn att själva göra detta. De började alltid sjunga sånger som var ”färdiga” sånger som sedan mynnades ut i spontana sånger till Gud. Flera av dem blev personliga sånger till Jesus.

Lovsångens rytm i Herrnhut var inte knutet till de dagar då allt kändes bra. Lovsången var en naturlig del av dagen. Det började med lovsång på morgonen och slutade med lovsång på kvällen. Det var något som skedde varje vardag.

Traditionell söndag

Så här kunde en helt vanlig söndag se ut:

- 05.00 - 06.00 Träff i gryningen.
- 06.00 - 09.00 Då möttes olika vuxna grupper och hade sina egna möten.
- 10.00 - 11.00 Vid denna tid möttes barnen.
- 11.00 Traditionella gudstjänsten ägde rum.
- 15.00 Traditionella gudstjänsten ägde rum (samma som kl 11.00).
- 16.00 Eftermiddagsmöte i Bertheldsdorf.
- 20.00 Den vanliga träffen som de hade varje dag.

38 Anderson, (2006) s 116

39 Anderson, (2006) s 117

40 Andersson, (2006) s 118

41 Anderson, (2006) s 118

2.3 Mission

2.3.1 Missionspraktiker

Människorna i Herrnhut stannade dock inte bara kvar för att fortsätta be. De sändes ut som missionärer. Jag ska nu peka på några praktiker som utmärker deras arbeten på de olika platser dit de kom.

Arbeta med de utstötta

Något som kännetecknade de herrnhutiska bröderna var deras vilja att predika Kristus och hans frälsning, oberoende av om de befann sig i kalla delar av världen som i Grönland eller i fjärran områden som i Etiopien och Mellanöstern. Något som berörde deras hjärtan i alla dessa länder och områden var arbetet med de som var fattiga och utstötta i samhället.⁴³ Missionärerna blev utmanade att ha en ”glad ande”, vidare att inte försöka regera över överheten på platserna de besökte utan istället vara ödmjuka inför de människor de tjänade. De var noga med att bara använda sig av den auktoritet som blev dem givna av den Helige Ande. De ville praktisera Jesu handlingar som att tvätta sina lärjungars fötter (se Joh.13:1-5). De ville älska varje människa och dela Kristus till världen inte bara i ord, utan också i handling.⁴⁴

På arbetsplatsen

Den tidiga herrnhutiska kyrkan trodde på att varje missionär skulle vara ett vittne i det vardagliga arbetet. De fick pengar för resan, men fick sedan skaffa sig ett jobb för att försörja sig men också för att kunna möta den lokala befolkningen.⁴⁵

Bygga kolonier

Herrnhutarna byggde även flera kolonier och samhällen efter den modell som skapats i Herrnhut. I dessa samhällen hade missionärerna ansvar för de fattiga och de sjuka. De använde det sociala arbetet för att evangelisera bland de marginaliserade.⁴⁶

Arbeta med slavar

Det fanns också ett arbete i Afrika där missionärerna lärde slaverna att läsa.⁴⁷ Deras fokus var först och främst på de svarta slaverna i Afrika och att de skulle börja tro på Kristus. Detta arbete fungerade utmärkt och det fick slavägarna att reagera. År 1741 började slavägarna bränna litteratur från de herrnhutiska bröderna.⁴⁸ Detta gjorde de för att slaverna hade börjat vända sig till den kristna tron och det var något som inte slavägarna gillade.

⁴² Andersson (2006) s 120

⁴³ Gallagher, (2008) s 193

⁴⁴ Gallagher, (2008) s 193

⁴⁵ Gallagher, (2008) s 193

⁴⁶ Gallagher, (2008) s 194

⁴⁷ Gallagher, (2008) s 193

⁴⁸ Gallagher, (2008) s 194

Jesu kärlek i olika kulturer

Zinzendorf förespråkade ett liv där den kristne skulle predika Jesus och hans frälsning till dem som var kraftlösa, samtidigt som denne arbetade och tjänade i deras vardag. Att predika Jesus var för bröderna att visa kärlek och ödmjukhet. Det handlade inte om att försöka ändra saker i samhället utan snarare att få in Kristi kärlek mitt i kulturen. De försökte lära sig både kulturen och språket för att visa respekt mot människor och komma dem nära. ⁴⁹ J.C.S Mason skriver i sin bok om när herrnhutarna kom till England: *"Moravians were urged to preach by example, by their walk, until they had learnt to address the heathen in their own language"*.⁵⁰ Anderson underströk detta vidare när han berättar om herrnhutarnas möte med Grönlands befolkning. *"Whatever their social class or background, every member shared the same food, lifestyle and initially rather basic accomodation. The poor inhabitants of the area, who were presumably expecting to be moved on, were instead offered food and friendship"*

Herrnhutarnas mission var dock inte alltid framgångsrik. Gallagher lyfter till exempel fram att det fanns herrnhutiska missionärer som mötte Cherokeeindianer och även om de bodde bland dem under lång tid lärde de sig aldrig språket. Detta trots att de bodde 25 år i det landet.⁵¹

2.4 Slutsats

Efter denna genomgång av herrnhutarnas tro och liv, ska jag nu sammanfatta det jag ser som bärande motiv och praktiker.

2.4.1 Centrala motiv

Jesusbetoningen

Det första som uttrycks i både Zinzendorfs och Davids liv är deras starka Jesusbetoning. Zinzendorf uttryckte som jag tidigare nämnde en längtan efter att Herrnhut skulle vara ett samhälle där människor med "Jesulängtande själar" skulle träffas. David sökte en plats där människor kunde tillbe Jesus fritt. Jag kan även se att deras längtan och deras liv var att de ville lyfta upp Lammet. Detta uttrycktes bland annat genom att Zinzendorf uppmanade människor att skriva egna sånger till Lammet.

Korset

Korset är ett annat centralt motiv hos herrnhutarna. Inom Herrnhutarnas teologi fanns det ett tydligt fokus på korset och lidandet. Arne Jarrick hävdade också (se ovan) att fokuset från Zinzendorfs sida var att Jesus var den som skulle bringa försoning mellan människan och Gud och att Jesu korsfästelse och uppståndelse därför fick en stor plats bland förkunnelsen. Teologen Gallaghers lyfte fram att herrnhutarna betonade korset och den nåd som kom genom Jesu lidande. När de skulle evangelisera hade de också fokus på att de skulle centrera sig kring Jesu offer och vad Jesu blod betydde. Arne Jarrick poängterar att blodet betonades så mycket i rörelsen att den lutherska ortodoxins präster tog avstånd. *"Den lidande Kristus ansågs som ett viktigt tema även i den evangeliska läran, men*

49 Gallagher, (2008) s 196

50 Mason (2001) s 150

51 Gallagher, (2008) s 197

*att uppehålla sig vid detta lidande och vid blod och sår året om var för mycket för det ortodoxa prästerskapet”.*⁵²

Människors behov

Ett annat centralt motiv som genomsyrade helheten i deras tänkande var människors behov. De hade bönelistor där de bad för flera olika människor och deras fokus under förbön var att be för människors olika behov. Även i deras missionsarbete betonade de arbetet bland de fattiga och bland slavar. Både i Mellanöstern och i Indien fick de vara till hjälp för de fattiga.⁵³

Enhet

Enheten som fanns bland herrnhutarna var känd. Precis som vi läser i deras historia där det beskrevs att det var först efter deras möte (13e augusti 1927) som de skakade hand och bad varandra om förlåtelse. Anderson berättar i sin bok att människor beskrev att det var en elektrisk ström av kärlek som fyllde dem och att de senare stod längst fram och svor sann vänskap mellan varandra.⁵⁴

Kärleken

Det sista tydliga motivet som vi kan se var Herrnhutarnas fokus på kärleken. De hade en längtan att få vara en del av kulturen och visa på Kristi kärlek. I deras längtan att nå människor med evangeliet så ville de predika Kristus i kärlek och ödmjukhet. Kärleken var också stark till varandra. Detta visade de genom att de sålde allt och överlät sig till gemenskapen.⁵⁵

2.4.2 Centrala praktiker

Bönen

Något som genomsyrar hela deras rörelser och som ingick i hela deras liv var bönen. När jag analyserar mitt material ser jag att bön ständigt pågick. Under söndagar präglades hela dagen av bön och olika samlingar där de var inför Gud och utgöt sina hjärtan. Även genom deras 100 års oavbrutna böneliv kan vi se att det var en praktik och något som låg som en grund för hela deras trosliv. Vi kan också se på deras hängivenhet i bönen där de bad för människors behov och inte bara bad för sin egen rörelse utan även för hela kristenheten.

Lovsång

När vi tittar på deras bönepraktiker fanns även lovsången med som en naturlig praktik, den fanns med i nästan varje sammanhang som de befann sig i. När de möttes på morgonen kl 05.00 var det lovsången till Gud som hördes runt samhället. Även när de samlades kl 08.00 och 20.00 varje dag fanns lovsång med i samlingen. Som Phil Andersson beskriver lyfte han fram att lovsången var något som skedde dagligen och fanns med även de dagar då allt inte kändes så bra. Betoningen var inte heller att lyfta upp sig själva utan att lyfta upp Lammet.

Betjänande

När de herrnhutiska bröderna kom till Grönland började de direkt att betjäna de fattiga och de som var marginaliserade. Vi kan också se att utifrån deras rörelsens värderingar att det var något som

⁵² Jarrick (1987) s 49

⁵³ Gallagher, (2008) s 193

⁵⁴ Anderson,(2006) s 102

⁵⁵ Andersson,(2006) s 102

präglade deras liv. När de flyttade till olika samhällen uppmanades de att skaffa jobb så att de kunde betjäna de fattiga och vara mitt i deras kultur. När de var i Afrika fick de vara med och betjäna slavar där och hjälpa dem att läsa; det visar också på en praktik av betjänande.⁵⁶

Gemensamma livet

Utifrån livet i Herrnhut kan vi också se att det gemensamma livet tillsammans var viktigt. I Herrnhut möttes de bland annat i ett gammalt före detta barnhem. ”*Där sitta de hopträngda i den låga salen och sjunga mer än hundra verser efter varandra. Män och kvinnor från Mähren, från Böhmen och från de mest skilda trakter av Tyskland. Lutheraner, reformerta och bröder. Alla, med få undantag, enkla människor och så fattiga.*”⁵⁷ Phil Andersson understryker samma sak när han säger: ”*The choir system shaped the character and mission of Herrnhut in many ways. From a purely practical point of view, the emphasis on communal living meant that resources were shared efficiently and a simple but adequate standard of living was enjoyed by all.*”⁵⁸

I Herrnhut träffades de två gånger varje dag och läste Bibeln tillsammans och under söndagen så skedde flera möten. I detta fick de leva ett liv för Jesus som inte bara var på söndagen utan hela veckan. I och med livet tillsammans och den kärleken som bröderna och systrarna hyste för varandra skapades även där en förutsättning för de andra praktikerna.⁵⁹

Detta skedde speciellt i Herrnhut där de möttes bland annat i ett gammalt före detta barnhem. ”*Där sitta de hopträngda i den låga salen och sjunga mer än hundra verser efter varandra. Män och kvinnor från Mähren, från Böhmen och från de mest skilda trakter av Tyskland. Lutheraner, reformerta och bröder. Alla, med få undantag, enkla människor och så fattiga.*”⁶⁰ Ett annat citat som styrker slutsatsen från Phil Andersson är när han säger: ”*The choir system shaped the character and mission of Herrnhut in many ways. From a purely practical point of view, the emphasis on communal living meant that resources were shared efficiently and a simple but adequate standard of living was enjoyed by all.*”⁶¹

⁵⁶ Gallagher, (2008) s 194

⁵⁷ Baudert (1932) s 19

⁵⁸ Anderson (2006) s 125

⁵⁹ Anderson (2006) s 103

⁶⁰ Baudert (1932) s 19

⁶¹ Anderson (2006) s 125

3. 24/7-bönerörelsen

3.1 24/7 - Historia

*The 24-7 movement seeks to prioritize Christ's two greatest commandments: to love God with all our hearts and to love our neighbors as ourselves (Mark 12:30). We pray and work for reconciliation at three levels: **spiritually** - where there is broken relationship with God, **socially** - where there is broken relationship between people, and **environmentally** - where there is broken relationship with our world. 24-7 Prayer exists, therefore, 'to reconcile the world to God through Jesus Christ'. We seek to do this by mobilising the Church in prayer, mission and justice.*⁶²

Pete Greigs berättelse

Pete Greig och Dave Roberts berättar i introduktionen av boken *Red Moon Rising* att berättelsen om 24/7-bönerörelsen är en beskrivning om människors drömmar och om vad Gud kan göra genom dessa.⁶³

Resan bakom 24/7-bönerörelsen började genom att en av grundarna, Pete Greig mediterade över orden i Ordspråksboken 16:9 där det står ”*Människan tänker ut sin väg, men stegen styrs av Herren*”.⁶⁴ Genom detta fördes Pete in i en dialog med Gud där han upplevde att Gud sa att det är vettigt att inta Jeriko. Det enda problemet var att det logiskt inte skulle fungera. Greig hävdade dock att han visste att detta stämde. Gud påpekade att berättelsen om Jeriko inte är logiskt över huvudtaget men uttrycker att Gud verkar säga ”*My way works*”.⁶⁵

Utifrån Greig övertygelse att denna vision var från Gud började han söka vad denna ”Jeriko-metafor” betydde rent praktiskt. Greig hade olika tankar kring detta och funderade om kanske Guds strategi var att han ville resa upp en armé av unga människor.⁶⁶ Tankarna hos Greig är från Josua 6, där det berättas om hur Jeriko faller och det skedde inte först och främst genom att de ropade utan genom att Josua var lyhörd för Guds röst.

Resan i Tyskland

Greig blev också inspirerad av den keltiska kyrkans sätt att lyssna till den Helige Ande. Utifrån detta beslutade han sig för att ge sig ut på en resa runt i Europa för att få inspiration och bygga relationer med människor och lyssna in den Helige andes röst om vad Gud ville göra med hans kallelse.

Greig och hans sällskap begav sig till den tyska staden Herrnhut som bland annat var känd för det hundra år långa bönemötet. Greig fick också information om deras bönemöten och kraften i bönen som hade förvandlat en grupp av pionjärer att leva extraordinära liv.⁶⁷ Greig begav sig till Zinzendorfs museum och blev bland annat inspirerad av de mähriska brödernas texter som idag heter ”da-

62 Internet www.24-7prayer.com/about/what

63 Greig & Roberts, (2003) s ii

64 Greig & Roberts, (2003) s 32

65 Greig & Roberts, (2003) s 32

66 Greig & Roberts, (2003) s 33

67 Craig & Roberts (2003) s 38

gens lösen”.⁶⁸ I detta såg han också en enhet som fanns i herrnhutarna och att Helige Ande hade rört sig på ett mäktigt sätt i deras rörelse. Greig såg senare också att denna enhet startade en vision för enhet, för bön och för världsmission.

Greig undersökte vad det var för sorts människor som var med och startade denna stora rörelse. Det som fascinerade Greig var att se hur vardagliga alla människor verkade vara. När de sedan var på väg hem från Herrnhut upplevde Greig att Gud manade honom att be.⁶⁹ Greig utmanades av att Herrnhut som var en liten by med 32 hushåll kunde be konstant i hundra år, då skulle väl hans sammanhang kunna be i en månad. Om Gud kunde använda folk i Herrnhut, skulle han också kunna använda folk från England även om han bodde i en liten stad.

Första bönemötet

Den 5 september 1999 bestämde sig Pete Greig och hans församling att genomföra ett ”Moravian experiment”. Först började Greig med att prata om Zinzendorfs bönemodell om upprepade bön och om deras frimodighet i missionen.⁷⁰

Greig påminde även om hans vän Mike Brawan som tillsammans med vänner i Kenya hade påbörjat en böneperiod där de bad oavbrutet i 40 dagar. Greig ställde frågan – vad händer om vi skulle göra samma sak? Likt herrnhutarna, gjorde Greig och hans församling sig själva till ett folk som ville ropa till Gud. De ville vara i bön under en lång tid för att lyssna in Guds röst och höra hans vilja. En del samlades i gemensamma rum och hjälpte varandra att vaka även på nätterna.⁷¹

24/7 har idag startat kontor i flera länder såsom Canada, Spanien, Tyskland, Sverige, Australien samt att de enligt Greig var på gång att starta i Schweiz, Indonesien, Japan och USA. Dessa kontor inkluderar alltid bönerum.⁷²

3.2 Bön

3.2.1 Synen på bönen

När Greig var med och startade 24/7-bönerörelsen fanns det olika synsätt på vad bön egentligen var. Beroende på vilken kontext man kommer ifrån eller vad man har för personlighet kan bön betyda olika saker.⁷³

24/7-bönerörelsen menar att bönen är personlig. De anser att bönen handlar om Jesus, den som ber och Fadern i himlen. Jesus hade en stark och intim relation med Fadern som gjorde att lärjungarna

68 Craig & Roberts (2003) s 39

69 Craig & Roberts (2003) s 40

70 Craig & Roberts (2003) s 57

71 Craig & Roberg (2003) s 58

72 Greig & Roberts, (2006) s 168

73 Freeman (2007) s 150

frågade Jesus om han kunde lära dem att be.⁷⁴ Bönen är något man gör tillsammans. De menar att det är bra att be med andra människor, precis som Jesus deklarerade att när två eller tre är samlade i hans namn så är han mitt ibland dem. I detta hävdar de att när man ber tillsammans bygger det gemenskap och det bygger även kyrkan.⁷⁵ Här menar Freeman att 24/7-rörelsen refererar till hur Jesus själv gjorde. Innan varje stor sak i hans liv så behövde han gå in i bön. De menar också att riktig hjälp kommer från Gud, och den välsignar människor.⁷⁶ Något som 24/7-bönerörelsen hela tiden betonar är att bönen och praktiken måste kopplas ihop. Freeman poängterar att det finns en kedja mellan bönerna som de ber och även det sätt som Gud väljer att besvara bönerna på. När de ber så kallar Gud en att själv bli bönesvaret.⁷⁷

Bönerummet

Bönen kan ske på olika platser, men rummet som de var i brukade de kalla för ”boilerrom”. Det var ett rum där de önskade skapa en rytm av gemenskap, bön och bibelläsning, mitt i staden.⁷⁸

Enligt Freeman ska bönerummet vara en plats för människor att drömma stora drömmar. Att få be böner som ligger djupt inne i hjärtat och att de får ta sig i uttryck i bön av olika slag. De längtar efter att bönerummet ska vara en plats där människor kan komma och be och när de är i bönerummet förvandlar Gud bedjarens hjärta som börjar be för staden, de hemlösa och för olika behov. När de sedan lämnar bönerummet har de ofta fått tankar om projekt där de kan hjälpa människor som är hemlösa, genom att till exempel ge dem mat och betjäna dem på olika sätt. Det är precis detta som 24/7-bönerörelsen vill vara. De önskar att själva bli bönesvaret på deras egna böner.⁷⁹

3.2.2 Bönepraktiker

Inom 24-7 rörelsen finns det ett antal bönepraktiker och tankar kring varför de just har 24/7-bön. De anser att när Jesus dog på korset revs skiljemuren bort mellan Gud och människa. Nu kunde människan komma in hela vägen till Gud. När synden var borta var det nya templet ett människohjärta. Guds längtan var en konstant relation som pågick hela tiden och de menar att man behöver vara disciplinerad för att söka Guds närvaro. Den konstanta bönen som sker 24/7 är en symbol för vad som sker i hjärtan som ber. Freeman påpekar även att det är en sorts ”bensin” för att relationen med Gud ska fungera.⁸⁰

De ber också utifrån något som kallas *Laus perennis*, vilket betyder att en person ber konstant med på olika nivåer av aktivt medvetande. Paulus manade Guds folk att vara som väktare på murarna och att de aldrig skulle vara tysta.⁸¹ Freeman menar att 24/7-bönerörelsen deltar i den pågående bönen för världen.

74 Freeman(2007) s 150

75 Freeman(2007) s 150

76 Luk 3:12, Lukas 6:12, Matt 26:36-46

77 Freeman(2007) s 151

78 Freeman (2007) s 125

79 Freeman(2008) s 161

80 Freeman(2007) s 153

81 1 thess 5:17

Bönerytmen

24/7-bönerörelsen menar att det finns olika perioder i den konstanta bönen. Det finns tider där de som ber upplever mycket glädje, men även tider då det är svårt att be. Det finns tider då bönerna är fyllda av hopp och andra tider där det är svårare att tro. Freeman lyfter fram att under den första tiden kunde de inte vara ständigt närvarande i bön varje minut under varje dag. Därför utvecklade de ett böneschema.

De hade tider då folk bad för sig själva och tider då de bad tillsammans. De hade tre olika sorters bönerytmer i bönerummet.⁸²

- *Den dagliga bönen.* Till denna bön var alla välkomna. De hade tider där människor fritt kunde be, men under denna bön möttes de också olika tider där de följde en viss liturgi.
- *Veckobönen.* Under denna möttes olika grupper för att be tillsammans under en viss tid varje vecka.
- *Månadsbönen.* Detta var en bön som genomfördes under vissa perioder, till exempel den första veckan i månaden. Då var det bön hela dygnet från morgon till kväll.

Förvandlande bön

Freeman beskriver att inom 24/7-bönerörelsen är viktigt att be med en stor vision. Varje bönerum har ett mål att det ska ske förvandling, inte bara i deras hemstäder, utan även för deras nationer.⁸³ Längre har de i 24/7 betonat att när de ber, så ber de som att allt beror på Gud men sedan lever de som att allt hänger på dem själva. Praktiskt sett så finns det flera olika saker som det kommer till uttryck i:

- Förbön.
- Bönevecka.
- Gå runt i staden och be.
- Vara på strategiska områden och be.

Den smittsamma bönen

24/7 menar att när de ber händer det något och människor kan känna det i atmosfären att det finns något speciellt i den pågående bönen. När 24/7-bönerörelsen befann sig på musikfestivalen Hultsfredsfestivalen drogs människor in i deras tält eftersom de upplevde en annan atmosfär där.⁸⁴

Freeman anser att när människor ber berör Gud människor runt omkring dem. När människor förväntar sig Guds närvaro på sin skola eller på kontoret händer det saker.⁸⁵

⁸² Freeman, (2007) s 157

⁸³ Freeman, (2007) s 161

⁸⁴ Freeman, (2007) s 161

⁸⁵ Freeman (2007) s 162

Freeman tycker att det är viktigt att bönerummen är ”öppna”. Det är inte meningen att bara människor som ”kan” be får komma in i bönerummet utan även att de som inte tror på Gud ska få känna sig välkomna och be på sitt sätt.⁸⁶

3.3 Mission

3.3.1 - Synen på mission

När 24/7 tänker mission ville de försöka efterlikna att Jesus enligt evangelierna ägnade sin tid åt relationer. Han åt med olika människor och delade livet med dem. Det är därför 24/7-bönerörelsen tror på mission, det är något som Gud har begärt av varje kristen, att berätta sin egen berättelse. Han har kallat varje människa och kallat dem vid namn. Mission är att tala om berättelsen om vad Jesus har gjort i den kristnes liv.

Freeman beskriver att det mesta som de har lärt sig om mission är från Jesus själv. De menar att Jesus själv var sänd och att han var driven av en kärlek från Gud till hela mänskligheten.⁸⁷ Såsom Gud sände honom sänder Gud även varje kristen att vara ett vittne om Guds kärlek. Freeman menar att det är genom uppoffringen som Jesus frälste världen. Uppoffringen och frälsningen har alltid legat nära varandra menar denne.⁸⁸ Genom att Gud älskade världen så mycket och att offret var nyckeln till att upprätta relation mellan Gud själv och mänskligheten, menar Freeman att den kristne inte heller kan undvika den vägen. Freeman lyfter fram att numera bygger kyrkan i väst ofta på vänskapsevangelisation och genom att vara tolerant mot kulturen som den lever i kostar det inget att vara troende. Freeman menar att de kristna i väst har tappat platsen av uppoffring.⁸⁹

Freeman fruktar också att bönerummen blir ibland för bekväma, att de inte längre innebär lidande och uppoffring. Freeman menar att 24/7-bönerummen ska vara för de människor som tillbringar tid med de som är förlorade och ger sitt liv för andra människor.⁹⁰

3.3.2 Missionspraktiker

Inom 24/7 vill de att bönerummen ska vara missionella gemenskaper. Det ska vara en livsstil av bön och en villighet att välkomna andra människor och älska dem. Bönerummet har både inåtgående mission där de ser hur människor kommer till bönerummet och blir förvandlande av Jesus, men bönerummets gemenskap går också ut och möter människor utanför bönerummet.

När de möter människor utifrån bönerummet satsar de på flera olika saker. Det kan vara följande saker:

Gott välkomnande.

⁸⁶ Freeman (2007) s 162

⁸⁷ Joh 17:18

⁸⁸ Freeman (2007) s 237

⁸⁹ Freeman, (2007) s 240

⁹⁰ Freeman, (2007) s 241

När en människa kommer till ett bönerum ska de bli varmt bemötta genom att till exempel bli bjudna på te eller genom att erbjuda gratis internetanvändning.

Bönerummet

Ofta kunde människor i Reading, där ett bönerum fanns, komma in i gemenskapen genom just bönerummet. Detta var något som folk längtade efter och dit kommer människor som annars vanligtvis aldrig går till någon kyrkolokal.

Tjänandet

På vissa platser kunde de ha bönerummet som en plats där människor bara möttes och samtalade. De lät människor lära sig att måla eller lära sig spela musik. Freeman menade att det fanns olika möjligheter på vad de kunde göra beroende på hur platsen såg ut.

Vara mitt i samhället

Bönerummen kunde även användas för att bjuda in människor till olika evenemang såsom musikkvällar. Genom sådana aktiviteter önskar de visa att bönerummen inte är isolerade utan öppna för alla i samhället. De vill markera att bönen sker mitt i samhället.

Korttidsmission på andra ställen

Flera bönerum inom 24/7 har ibland åkt ut på korttidsmission och åkt till olika länder och städer där det finns speciella behov.⁹¹

Be ute på gatan

Freeman ger många exempel på att olika grupper som har gått ut på gatan och frågat människor de möter där om de har fått be för deras liv och deras behov.

Leva mitt i kulturen

Många bönerum har utvecklats så att de passar den kultur som de befinner sig i. Freeman menar att de kristna som vill nå ut med evangeliet mitt i kulturen måste forma sitt bönerum så att det kan passa till exempel en skejt-kultur eller hip-hop kulturen. När en 24/7-gemenskap är ute kan de gå till olika klubbar för att möta människor och bygga relationer.

Förkunnelse

24/7 betonar också att det är viktigt att berätta om evangeliet i både tid och otid.⁹²

3.4. Slutsatser

3.4.1 Centrala motiv inom 24/7

I min undersökning av 24/7-bönerörelsen vill jag utifrån min frågeställning se på några tydliga motiv som har framkommit.

Platsen

⁹¹ Freeman (2007) s 244

⁹² Freeman (2007) s 245

Ett motiv som återkommer i nästan alla praktiker är platsen. De vill vara på en plats där de kan sprida Guds närvaro genom att finnas närvarande fysiskt men även genom att be på den platsen. Att sprida Guds närvaro gör de inte bara genom att be utan de vill även vara aktiva på området de är på och betjäna samhället. Det är ett motiv som jag kan se utkristallisera sig i 24/7-rörelsen.

Gemenskap

Ett annat motiv som jag ser i materialet jag hittat är att de gör många saker gemensamt. De betonar att de träffas gärna flera personer och delar saker och ber tillsammans. Det är även något som syns i deras missionspraktiker. När de går ut på staden och ber för människor så är det något som sker i grupp.

Bli ett med folket

En tredje praktik som är konkret inom 24/7-bönerörelsen är deras längtan att bli ett med folket. Detta är något som sker konkret inom rörelsen i form av att man anpassar bönerummet efter vilken stad man kommer till och vilka människor man vill nå. Freeman menar att det fanns bönerum som ibland formades efter skejt-kulturen och en annan grupp formades efter hip-hop.

Jesus-centrerade

Ett annat motiv som jag har lagt märke i min analys av denna rörelse är att det finns ett Jesusfokus. I läsande av litteraturen från både Craig och Freeman kan vi se att både i bönepraktiken och missionspraktiken utgår de ifrån hur Jesus gjorde saker. Bland annat lyfte Freeman upp att innan varje stor sak som Jesus gick in så behövde han förbereda sig i bön. Det menar 24/7 att de också behöver göra genom att förbereda sig och därför är det något som behöver vara tydligt i rörelsen. I deras missionspraktik fanns det i deras tänk ett fokus på att Jesus själv var sänd, och att han var driven av Guds kärlek till mänskligheten.

Uppoffring och offrande

Ett femte centralt motiv som jag tycker mig hitta är att det finns en längtan efter uppoffring inom 24/7. När Freeman själv delar sina tankar kring hur Jesus offrade sig på korset ser vi att rörelsen längtar också efter att få offra sig för andra människor. Genom att finnas i bönerum på obekväma tider, eller vara i bön på natten för att be för andras människors behov är en uppoffring. Att även gå ut på stan för att betjäna samhället med mat eller kläder är också en uppoffring av både tid och pengar.

3.4.2 Centrala praktiker

Skapa rum för bön

För det första är det mycket tydligt att alla praktiker i 24/7 är knutna till bönerummet. Precis som Freeman själv säger finns det en öppenhet inom varje bönerum. De har en längtan att bönerummet ska vara ett rum som drar in människor. Ett rum som det är enkelt att komma in i och även låta det rummet vara ett rum där människor får trivas. På platsen som Freeman befann sig fungerade deras bönerum som en "kyrka". Människor som annars inte vågade gå till en vanlig kyrka gick däremot till deras bönerum och kunde där möta Gud. När 24/7 är med på Hultsfredsfestivalen väljer de att göra det i form av ett bönetält där de praktiskt kan leva det de lär.

Bönepromenader

Att be och promenera är en annan praktik som jag kan hitta när jag analyserar 24/7. I deras bönepraktiker finns det en värdering i att vara ute bland människor och finnas i det samhället som de be-

finner sig i. Genom att gå ut på stadens gator integrerar de sig själva med staden och kulturen. När de tänker mission menar Freeman att det finns grupper som även där går ut för att be, men att det bara inte är platser man ber för eller allmänna behov. Utan de praktiserar också bön genom att de ber för människor mitt ute på gatan.

Mission genom relationer och tjänande

24/7-rörelsen betonar relationer. För att de ska kunna ge vidare vad de själva har fått så behöver de ständigt vara i relation med Jesus. I missionspraktiken tycker jag mig se att Freeman lyfter fram att de vill satsa på relationer. Han menar att varje kristen ska dela sin berättelse och gärna göra det i de vardagliga situationerna som Jesus gjorde. I deras böneliv finns en "öppenhet" för att människor ska komma in i deras bönerum. Även öppenheten i exempel som boken "*Punk munk*" tar upp när 24/7 bönerörelsen var på Hultsfredsfestivalen, i och med den attityden öppnar de upp rörelsen för relationer.

Detta innebär också att de försöker anknyta till den kontext i vilken de arbetar. Freeman beskriver till exempel hur de går ut på klubbar för att lära känna människor för att se hur de kan anpassa sig och möta behoven som finns där. Ett annat exempel på detta är när Pete Greig berättar om en rysk vän som lärde hela 24/7-teamet vad praktik var. I mötet med den ryska kyrkan fick de se människor bli fria från heroin, alkohol, missbruk och sexuella band.⁹³

93 Greig & Roberts (2003) s 183

4. UMU - (Ungdom med uppgift)

4.1 - Historia

Loren Cunningham var den man som startade denna stora missionsrörelse. UMU som är en missionsorganisation har idag sänt ut massvis av missionärer runt hela världen.

Allt börjar med att Loren hade varit på bibelskola i tre år och senare vigts till pingstpastor.⁹⁴ Loren hade många olika tankar, han var väldigt rastlös och kände en frustration över att han inte verkade nå fram till ungdomars hjärtan.⁹⁵ De behövde riktiga utmaningar och han kände att han inte riktigt gav dem det. Några dagar senare kom distriktsföreståndaren och utmanade Loren att ta med sig ungdomar ut till Hawaii för att missionera. Loren sa ja och 106 ungdomar följde med på resan. Loren berättar att hälften ville dela sin tro och hälften ville ligga på stranden vilket blev en frustration för Loren.

I denna frustration begav sig Loren ut på en resa jorden runt för att undersöka möjligheterna på missionsfältet.⁹⁶ Det som slog Loren mest var att människor är ”människor” överallt, de är bara omslutna av olika system.

Lite senare var Loren på en ny resa och träffade Bob och Lorraine Theetge. Loren berättade för dem om sin nöd och alla onda saker som skedde i världen och hans längtan efter att se att ungdomarnas iver inte skulle gå till spillo.⁹⁷ Loren uttryckte sin önskan att sända ut ungdomar i missionsarbete direkt efter gymnasiet. Det skulle då fungera som korttidsmission. Senare beslutade de tillsammans att de skulle ska göra detta. 1960 i december startades ”Ungdom med uppgift” och direkt började sökandet efter lokaler och frivilliga arbetare.

4.1.1 Lorens vision

Några år innan UMU startades fick Loren Cunningham uppleva något som han aldrig hade varit med om innan. Året var 1956 och Loren och hans fru befann sig på Bahamas och fick där låna ett gästrum.⁹⁸ Den kvällen då han tillbringade sin tid i bön och bibelläsning fick Loren plötsligt se en världskarta framför sig. Han upplevde att denna karta rörde på sig och han satte sig genast upp och gnuggade sig i ögonen. Han fick se alla världsdelar och kunde se stora vågor brytas mot kusterna och han såg våg efter våg välla in över varje världsdel för att sedan rulla tillbaka. Loren menar sig senare se hur motivet förändrades inför han ögon, istället för vågor var det istället ungdomar, både i hans egen ålder och yngre. Han såg hur dessa ungdomar pratade med folk i gathörnen och utanför pubarna. Han såg hur de gick från hus till hus och delade evangeliet och vart de än gick visade de omsorg. Efter denna syn blev Cunningham övertygad att det var Gud som givit honom en vision att sända ut ungdomar som missionärer.

94 Cunningham, (1984) s 31

95 Cunningham, (1984) s 31

96 Cunningham, (1984) s 33

97 Cunningham, (1984) s 36

98 Cunningham, (1984) s 26

4.1.2 Inspiration av herrnhutarna

När Loren ville sända ut unga missionärer runt hela världen var det många som sa att det var omöjligt och att det aldrig skulle fungera att skicka ungdomar till olika kulturer och länder.⁹⁹ Därför var det uppmuntrande för Loren och andra UMU:are att se på Herrnhuts gemenskap och hur den hade utmanat unga personer. Herrnhutarna trodde att barn kunde höra Guds röst, att de kunde bli kallade till missionärer och bli förebedjare. Zinzendorf var endast 22 år gammal när allt började i Herrnhut. I en ålder av 27 fick han se den stora förnyelsen ske. Ett annat exempel som Loren och hans team blev inspirerade av, var en kvinna vid namn Anna Nitschman som var endast 15 år gammal när hon blev äldste i den herrnhutiska gemenskapen och när hon var 18 år var hon en av ledarna för hela gemenskapen.¹⁰⁰ En annan sak som UMU inspirerades av var när de kom till Karibien för första gången och fick höra om att de tidiga herrnhutiska bröderna var villiga att sälja sig själva till slaveri för att de skulle kunna vittna för slavarerna.¹⁰¹

Zinzendorf blev ett personligt exempel för Loren Cunningham när han personligen åkte till olika nationer och bad för dem.¹⁰²

4.2 Bön

I Sverige finns Ungdom med Uppgift på flera olika platser. Den första basen startades 1980 i Restenäs utanför Ljungskile. Efter detta har flera andra baser kommit fram bland annat i Stockholm, Vilhelmina, Dalarna och Linköping. Totalt finns det cirka 120 medarbetare i Sverige. Jag har valt att göra en intervju med Stina Hagström som är en ledare från Linköpings UMU-bas där hon delar med sig hur de arbetar i den basen.¹⁰³

Hagström menar att UMU betonar många aspekter när de undervisar om bön. I intervjun lyfter hon fram följande saker som ligger till grund för undervisningen på UMU:s lärjungarskola i Linköping.¹⁰⁴ Hagström lyfter fram att UMU tror att bön förändrar och att Gud vill svara när de ber till honom. Hon beskriver att de verkligen tror att bönen fungerar och att Gud kan kommunicera med var och en av oss. Hon menar att UMU tror att Gud talar genom bibeln och att det finns en andlig värld som är lika verklig som den fysiska världen. Hon säger följande:

”Satan försöker med alla trix, vi behöver handla och istället förbereda genom bön. Gud vill höra vår bön. Det är så vi får ledningen. Bön är viktigt och att lyssna hur ska vi göra de är så vi försöker höra från Gud i de beslut vi tar i våra verksamheter. Hon säger vidare: ”Jag tänker också på GT. När de gick ut i krig, lovsångarna var i täten. Varför gör vi det här? Lovsångarna får proklamera genom bön.”¹⁰⁵

99 Fountain, (2007) s 55

100 Fountain, (2007) s 55

101 Fountain, (2007) s 55

102 Fountain, (2007) s 55

¹⁰³ Internet, <http://www.ywam.se/get-informed/umu-i-sverige/>

104 Intervju med Stina Hagström, 2012-03-20 s 5

105 Intervju med Stina Hagström, 2012-03-20 s 6

Hagström säger att UMU alltid har med bön på sina missionsresor. Inom UMU:s lärjungaskola (DTS), säger hon att de alltid har tre timmar förbön. Hagström säger senare att de har en teamtid där de ber tillsammans. Hagström berättar vidare om en händelse:

”När vi var i Israel så hade vi stort fokus på bön, där hade vi praktiska exempel. Vi delad ut traktat till judarna där, vi gick inte bara ut. Vi gjorde bland annat en bönepromenad, och sen la vi ut traktat. Sen gick vi ut och tackade Gud efter detta. Där var det ett känsligt område där ultraortodoxa judar bor. Missionen gick ut och vi måste be att det sås i god jord.”

Hagström poängterar att innan de går ut och pratar eller betjänar människor, är bönen något som är viktigt eftersom hon menar att det gör skillnad. Hagström säger vidare: *”Vi tror att Gud gör sitt verk. Det är så otroligt viktigt att man matchar bönen och missionen tillsammans.”*

Hagström säger att deras UMU-team har koppling med UMU-basen hemma så att de får rapporter om behov som de kan be för på basen. UMU skickar enligt Hagström ut bönekort med olika bönepunkter. Hon menar själv att det är en förutsättning: *”Nu är vi ute och vi behöver detta och fienden är inte glad. När vi ber och litar på Gud så kommer vi ha seger i det vi gör”*.¹⁰⁶

4.2.1 Bönepraktiker

I UMU använder de sig enligt Hagström av en officiell bönemetod som de båda praktiserar och undervisar om. Och som jag kort sammanfattar här.

Det första som UMU inriktar sig på när de ber är att de vill prisa Gud. De ser det som ett stort privilegium att få vara med i Guds församling. De vill även prisa Gud för att de får samverka med honom.¹⁰⁷ Efter detta menar UMU att det är viktigt för dem att man gör klart att personen som ber har ett rent hjärta inför Gud. Därför ska personen låta den Heliga Ande få tid att peka på om det finns något som finns emellan bedjaren och Gud. Det är också viktigt att denne person inte lever i oförlåtelse eller har något emot någon annan. Vidare i bönen menar Hagström att när de ber ser UMU att det är viktigt att ha kunskapen om vart de är på väg i sin bön. Det är viktigt att den som ber får ledning och energi från den Helige Ande. De menar att personen också ska be Gud ta total kontroll genom den Helige Ande. Detta gör bedjaren genom att ta emot tro från Guds och tacka honom. Det finns en tydlig önskan i UMU att bedjaren ska få dö bort från sina egna agendor i dennes bön.

UMU menar vidare att det är viktigt att gå aggressivt emot fienden. UMU hävdar att de ska gå emot fienden i namnet Jesus Kristus och med Andens svärd som är Guds ord. Efter detta prisar de Gud i tro för det bönemötet de har. Deras bön är att Gud ska göra något som är bestående precis som Gud själv är. Att vänta inför Gud i tystnad är viktigt enligt UMU, att under den tystnaden försöka lyssna vad Gud vill säga till var och en.

När de sedan ber vidare beskriver Hagström att det är viktigt personen ska vara lydig det som Gud säger till hennes hjärta och att det får leda till tro. Under bönen manar UMU att bedjaren ska fortsätta fråga Gud om ledning om hur den ska be och vem den ska be för. Bedjaren ska även ha en för-

¹⁰⁶ Intervju med Stina Hagström, 2012-03-20 s 6

¹⁰⁷ Intervju med Stina Hagström, 2012-03-20 s 4

väntan på att Gud svarar. Hagström menar att Guds löften är en guide och det ger bedjaren rätt vägledning i dennes bön. UMU vill också enligt Hagström att det ska finnas tid i bönen att Gud får svara och han får chansen att ge sin åsikt innan bedjaren går vidare till nästa böneämne.

Slutligen menar Hagström även att UMU också ser att det är bra att ha med sig bibeln om Gud vill bekräfta någon från den när de ber. De avslutar genom lovsjunga Gud för vad han har gjort.

Förbön

Enligt Hagström har UMU något som de kallar för *intercession* (förbön) som betyder att ber för något behov eller för något ämne. Hagström poängterar att inspirationen till detta har varit med redan från starten av DTS. De menar att man behöver ha tre timmar förbön varje vecka. Hagström kallar denna förbön för att *stå i "gapet"* och menar att detta är något grundläggande som *genomsyrar hela lärjungaskolan*. UMU lägger fokuset på olika böneämnen varje dag. En dag kan de ha bestämt sig för att be för exempelvis Indien och människor de känner i Indien. Det är olika ämnen de ber för och de ber att Gud ska förändra saker och förvandla människors liv.¹⁰⁸

Hagström menar även att det kan se väldigt olika ut från bas till bas hur människor inom UMU ber. Hagström hävdar att det är ofta väldigt fritt i hur de utformar bönen. De personerna som leder samlingen är öppna för hur samlingen ska se ut. Sedan uttrycker hon att det finns flera baser som har både bönerum och bönehus. Det finns en del människor inom UMU som finns i dessa bönerum och bönehus som pågår under många timmar under dygnet.¹⁰⁹

4.3 Mission

4.3.1 Synen på mission

UMU har tre olika huvudinriktningar inom deras missionspraktiker: evangelisation, barmhärtighetstjänst och teamresor. Dessutom finns det en lärjungarskola som kallas för *Discipleship training school* (DTS) som pågår vanligtvis mellan 5-6 månader där eleven får vara på en UMU-bas 2-3 månader och sedan sändas ut 2-3 månader till olika länder.

4.3.2 Missionspraktiker

Teamresor

En av de vanligaste resorna inom UMU är den som görs inom ramen för DTS. Först pågår tre månaders teori och lärjungaträning och efter detta åker de ut till olika länder.¹¹⁰ UMU har sänt ut missionärer via teamresor i många olika länder. Cunningham skriver att år 1983 så hade UMU sänt team in i 193 olika länder.¹¹¹ Dessa resor kan emellertid se väldigt olika ut enligt Hagström. UMU har inte satt ner på papper på vad som gäller för varje enskild teamresa. Hagström säger att UMU är en väldigt organisk organisation.¹¹²

¹⁰⁸ Intervju med Stina Hagström, 2012-03-20 s 5

¹⁰⁹ Intervju med Stina Hagström, 2012-03-20 s 5

¹¹⁰ Intervju med Stina Hagström, 2012-03-20 s 2

¹¹¹ Cunningham, (1983) s 161

¹¹² Intervju med Stina Hagström, 2012-03-20 s 2

Hagström berättar om Linköpings UMU-bas. Det är en liten bas och i deras team räknar hon att de är 5-8 personer. Hon säger att de ibland varit uppemot 20 personer, men det vanliga är att det är runt 7-10 personer. Hagström berättar att i när de ska åka någonstans måste de först veta Guds vilja: *”Att höra Guds röst är viktigt och det är viktigt när vi bestämmer vart vi ska åka. Varje människa får be och söka Gud. Det är böneprocessen som är viktig. Vi delar upp oss i team och åker sen iväg.”*

Hagström hävdar att UMU i de olika städerna kan se väldigt olika ut. Hagström menar att UMU har generellt fokus på både evangelisation och på lärjungaträning för att stötta de lokala kyrkorna i staden. Hagström anser att UMU vill välsigna och stötta de som varit på lokala platser under lång tid. Ibland kan det vara praktiska saker som att hjälpa till att städa, bygga hus eller någonting annat. Hagström menar vidare att de ibland kan arrangera något event tillsammans med någon. Men det kan också handla om barmhärtighetstjänst där de delar ut mat eller ger leksaker till barn som inte har några. Ofta har UMU enligt Hagström ett program men mitt i detta vill de försöka vara ledda av den Helige Ande.

Drivkraften i varför UMU åker ut är missionsbefallningen om att gå ut i hela världen. Denna handlar både om att åka ut och berätta om Jesus och samtidigt formas som lärjunge tillsammans med personerna man lever med. UMU menar att det är viktigt att det inte bara blir teori utan även blir praktik. Det är också viktigt att välsigna de platser de kommer till. UMU ser att många människor, framför allt unga som aldrig sett sig själva vara den som evangeliserar, helt plötsligt får stå och dela med sig något som Gud har gjort i deras liv. Hagström anser att de ser genombrott i deras egna liv, Gud gör väldigt mycket i dem och de får leva ut det livet som de är kallade till. De som är i basen ser stora skillnader på eleverna när de har sett hur de var när de åkte och hur sen de var när kom hem.

Karaktärsbyggandet

Hagström beskriver olika saker som ofta händer med elever som har varit på teamresor. Gud har under dessa resor format deras karaktärer. Hagström menar sig se att många är fria från människofruktan. Hon ser även att eleverna är mer glada och har mer frimodighet än innan. Hagström säger *”Människors karaktärer förändras. Det är saker som sker inom teamet som gör att de får lägga bort gamla vanor och försöker leva ut sitt liv på riktigt.”* Hagström hävdar att de tränas i UMU när de är i team. Hon ser också att de platser UMU har varit på har fått se goda resultat i form av människor som kommit till tro på Jesus. Men hon säger att det viktigaste för många elever inom UMU har varit lärjungaträningen. Det menar Hagström har lett till att de själva har fått uppmuntra människor som har haft det svårt på olika sätt. Efter missionsresan väljer en del att åka tillbaka hem och tar då med sig det Gud har gjort deras liv. Andra personer börjar jobba heltid på en UMU-bas eller i en kyrka. Hon menar sig se att många har fått mersmak på mission och att dela evangeliet om Jesus.

Hagström säger också att när eleverna börjar DTS har de haft till tillgång till en ”one and one” som är en personlig coach. Varje elev som gör en DTS får en personlig coach som de träffar minst en gång i veckan. Under denna tid menar Hagström att det är personens tid att gå djupare och se vad den är sitt eget liv.

Lärjungaträningen

UMU har enligt Hagström tre månader med undervisning och den är baserad på lärjungaträning. Hagström säger att i Linköping har de en lärjungaträningssmiljö, där de bor i en som de kallar ”community”, där delar de livet tillsammans. Hagström säger att de lever tillsammans och är be-

stämda med att alla ska ta gemensamt ansvar för bland annat matlagning och städning. Hagström lyfter fram att deras UMU-bas hjälps åt och turas om med mat och diskning. De har även aktiviteter på eftermiddagarna. Hon säger följande: ” *En eftermiddag i veckan är det evangelisation. Och på lördagskvällar är vi ute med Jesus-bussen. Det är en cafébuss. Det är också en del där de får ge ut i Linköping. En del har aldrig varit ute och evangeliserat innan, nu får de ge ut kaffe och bullar.* ”

Hagström hävdar att de har olika undervisningsämnen som de går igenom under de tre månader när de är på basen. De har olika lärare som undervisar i teman som till exempel ”Guds fadershjärta” och ”inre helande”. Hagström beskriver även att det finns en genuinitet i de lärare som kommer och undervisar. Hon menar nämligen att det är en viktig värdering inom UMU att du först ska leva det, efter det kan du lära ut det.

Hon säger slutligen att lärjungaträningen inom UMU ger mycket saker till eleverna. Hagström menar att en del elever får förlåta sina pappor medan andra får lägga bitterhet åt sidan. Hagström menar att de ser en speciell frukt i UMU:arna att flera får ta emot inre helande. Hagström hävdar att många elever har djupa sår. De får ta upp dessa saker med sin personlige coach, och de får lägga bort bitterhet eller oförlåtelse. Hagström tycker sig se att det finns oförlåtelse inom kyrkan och det finns mycket som inte har arbetats igenom.

Hagström menar även att det finns en tydlighet i UMU att lärjungaträningen är något som pågår hela tiden och hon menar ”*ju flera saker man får ta itu med, desto effektivare blir man för hans rike också.* ”

4.4 Slutsater

4.4.1 Centrala motiv

I analysen av UMU hittar jag flera olika teman och även praktiker där man kan se vad de har för spiritualitet.

Inlyssnandet av Gud

Ett motiv som jag tycker mig se genom både intervjun och från Loren Cunninghams berättelse, är inlyssnandet. Det är något som både finns i UMU's värderingar, men kommer även fram gång efter gång i intervjun. Hagström berättar att innan varje teamresa i DTS behöver de lyssna på Gud. Även i deras bönepraktiker hittar jag i flera punkter hur viktigt det är att ta tiden att lyssna på Gud vad han har att säga till varje person. I både smågruppsträffar och i samtalet med en personlig coach finns också tillfällen där personen som är med i DTS får både lyssna på andra personernas åsikter och mitt i detta försöka urskilja Guds röst.

Karaktärsbyggandet

Ett annat motiv som jag tycker mig se är karaktärsbyggandet. Hagström berättar om hur människor får komma från olika länder och möta olika kulturer och mitt i detta så får människor lägga ner sina liv och börja betjäna. Det är något som enligt Hagström bygger karaktär, men framför allt ser hon att deltagarna som är med i UMU får växa mer i Andens frukter. De får enligt Hagström se sina egna liv förvandlas, speciellt på baserna när de lever tillsammans.

Praktisk tro

Ett annat tema som jag även ser i UMU är det praktiska. I en av deras värderingar menar de att de först ska ”göra” det och sen kan de ”lära ut”, vad de själv gör. Hon säger att uttrycket: ”First live, then teach” är något som hörs ofta inom UMU. Det är något man även ser i lärjungarträningen i DTS, att deltagare först får börja göra upp med saker i sitt eget liv innan de själva åker ut för att hjälpa andra. De är också noga med att själva praktisera evangeliet genom att både göra barmhärtighetstjänst som till exempel att gå ut på stan och hjälpa hemlösa. Ett exempel som styrker UMU:s längtan efter praktisk handling är Loren Cunninghams berättelse om att UMU i Hollywood år 1983 hjälpte 2000 barn och ungdomar som var flyktingbarn och många av dem var prostituerade. En annan sak var att UMU fick vara med och hjälpa 30 000 flyktingar med kläder.¹¹³ Även så skickar UMU idag flera olika skepp med matförråd till olika världsdelar med mycket behov.¹¹⁴

4.4.2 Centrala praktiker

Teamresor

Det finns några generella praktiker som man kan se inom UMU. Det första vi kan hitta är deras teamresor. I dessa resor så är det som sker praktiskt. Deltagarna har innan denna teamresa funnits på en plats och blivit tränade för att senare åka ut och evangelisera och betjäna städer eller länder. På dessa teamresor så sker även det som Stina menade fanns i deras syften och deras drömmar, att få missionsbefallningen att bli verklighet.

Gemensamma livet

En annan praktik som jag ser i UMU är deras gemensamma liv. Genom att de finns på en plats i två till tre månader och lever bland människor och bli präglande av varandra så blir det också en praktik. Stina menade att missionsbefallningen inte bara handlar om att göra andra till lärjungar, det handlar också om att själv vara en lärjunge. Därför blir lärjungarskolan och det gemensamma livet på basen en viktig praktik där själva praktiken blir att handskas med sina egna brister innan man själv försöker hjälpa andra.

Förbön

Hagström betonade i intervjun med mig att förbönen spelar en viktig roll inom UMU. De menar att varje vecka skulle den som är med i UMU vara med i minst tre timmar förbön. Hur denna förbön tog sig uttryck kunde se olika ut. Det är något som sker både när man är i en UMU-bas, även när personen är ute på teamresa så är förbönen en förutsättning menar Stina.

Höra Guds röst

Att höra Guds röst är också en praktik som UMU har. Precis som jag såg att det är ett genomgående tema kring hela UMU som helhet så kan jag också se att det är något som praktiseras i varje instans. Innan någon tar ett beslut var de ska åka så är inlyssnandet av Gud något som sker som första prioritet. ”När man är på en viss plats frågar man varje dag Gud vad man ska göra just där och då.

113 Cunningham (1984) s 162

114 Cunningham, (1984) s 161

5. Slutsatser

Nu vill jag dra några slutsatser som jag ser när jag har granskat herrnhutarna och jämför dem med de nutida rörelserna 24/7 och UMU. Jag vill börja med att redovisa några likheter och särskiljande drag i rörelsernas motiv och praktiker.

5.1 Likheter i motiv

Gemenskapen

En första likhet som jag ser mellan alla dessa rörelser är att de samtidigt som de fanns på olika platser och betjänade människor alltid också levde i tät gemenskap. Att platsen för herrnhutarna var viktig kan jag se genom deras gemenskap, speciellt i lilla samhället Herrnhut. Samma betoning på det gemensamma livet finns tydligt i såväl 24/7 som UMU. UMU arbetar från baser, för samman människor i nära gemenskaper under tiden för lärjungaskolan och sänder alltid ut människor i team. Även 24/7-bönerörelse betonar gemenskapen och viljan att följa Guds ledning tillsammans. De ville gå där Gud ville att de skulle vara och åka runt i Europa för att skapa relationer och lyssna på Guds stilla röst.¹¹⁵ Enligt Freeman handlade inte bara bönerummen om att möta Gud själv, utan de upplevde även att vara kallade till att ”andas” med andra i en nära gemenskap.¹¹⁶

Tro på förbön

En annan slutsats jag drar kring de aktuella rörelserna och herrnhutarna är att alla har en stark tilltro till förbönen. Phil Anderson styrker detta påstående om herrnhutarna: ”*The focus was firmly on intercession - prayer for the needs and blessing to others*”¹¹⁷ Gallagher säger vidare att Zinzendorf manade missionärerna att be att Helige ande skulle leda dem till folk som sökte sanningen så de kunde prata om Jesus.¹¹⁸ UMU praktiserar flera timmar förbön i veckan för olika behov och för olika länder. Även i deras träningsskola lär de ut olika tankar kring bön och andra människor.¹¹⁹ Samma saker betonar även 24/7 förbönen.

Praktiskt liv

En annan slutsats kring motiven inom 24/7 och UMU är att de har en längtan efter att få göra saker praktiskt och låta sin tro ske i praktik genom evangelisation och betjänande. I 24/7-bönerörelsens analys så skrev jag att hade en uppoffrande attityd och på samma sätt betonar UMU starkt en betoning på ”att leva innan man lär”. Denna betoning på det praktiska kan också delvis sättas i kontrast till teori och förnuft. Det som betonas är tro och handling, inte det rationella. Det finns i alla rörelse den anti-intellektuella tendens som Jerrick konstaterade hos Herrnhut. Här finns kanske en bristande holism i och med att förnuftet inte helt integreras i rörelsernas spiritualitet.

Holistiska.

115 Greig & Roberts (2003) s 33

116 Freeman (2007) s 113

117 Anderson,(2006) s 115

118 Gallagher, 2008) s 191

119 Intervju med Stina Hagström, 2012-03-20 s 5

Trots den kritiska synpunkten om förnuftets roll är det tydligt att både 24/7 och UMU strävar efter helhet, i betydelse att de betonar både bön och mission: ora et labora. 24/7-bönerörelse längtar efter att bönen ska bli en livsstil. I Andy Freemans berättelse om hur deras 24/7-bönearbete fungerade så poängterade han att deras bönerum skulle vara missionella gemenskaper, genom en villighet av att ha en livsstil i bön och villighet att älska människor.¹²⁰ När jag tittar på UMU och jämför så tycker jag mig även här se en stark betoning på både bön och mission. Utifrån intervjun med Hagström kan vi se hur de betonar vikten av bön, genom att de vill att varje person i de olika teamen både skall ha egen tid med Gud men också tid för att be för saker.¹²¹ Deras missionsarbete visar på en stor bredd på hur de vill nå ut. Hagström betonade friheten att hitta former för att betjäna människorna i staden man är i, men det fanns också en stabil struktur i UMU:s bas i Linköping där alla skulle vara ute på minst en gång varje vecka på stan och berätta om sin tro.¹²²

5.2 Särskiljande drag i motiven

Jag vill nu kort redogöra några särskiljande drag som jag ser mellan de herrnhutiska bröderna och de två nutida rörelserna.

Fokuset på "blodet"

En skillnad som jag ser jämförelsen 24/7 och herrnhutarnas motiv är att herrnhutarna hade ett väldigt stort fokus på Jesu blod. Zinzendorf styrkte detta genom att påpeka gång på gång till bröderna. *"It was Christ suffering on the cross that told of the total sacrifice of God for humankind, and the Moravian congregation is to keep this awareness ever before them."*¹²³ Någon liknande blodsmystik kan jag inte finna varken i 24/7 eller UMU. Det skulle varit intressant att studera vidare varför blodsmystiken var så viktig i 1700-talets herrnhutism och varför det inte finns i dagens rörelser, men det ligger utanför denna studies ram.

Jesusbetoningen

Det finns dock en tydlig likhet mellan 24/7 och de herrnhutiska bröderna i bådars starka fokus på Jesus. Detta syns mycket starkt hos Herrnhutarna. Både lovsången och praktiska gärningar var för att visa på Jesu kärlek.¹²⁴ När de hade sina möten var lovsången fokuserad på Jesus. Detta antagande kan vi också styrka genom att ännu en gång se på vad Arne Jarrick säger i sin bok. Han menar sig ha gjort en granskning av hur ofta människor nämnde Jesus i stället för Gud. Han menar att av 91 självbiografier av olika män och kvinnor var 69 personer fokuserade på att ha Jesus som trosgestalt.¹²⁵ Även Baudert skriver om brödernas djupa och glada erfarenhet av Kristi offer och försoningsdöd; genom detta framställdes korset i centrum. Det var också något Zinzendorf själv försökte inpräglade missionärerna i herrnhutarna att predika ordet om korset med värme och

¹²⁰ Freeman (2007) s 241

¹²¹ Intervju med Stina Hagström, 2012-03-20 s 5

¹²² Intervju med Stina Hagström, 2012-03-20 s 4

¹²³ Gallagher(2008) s 189

¹²⁴ Andersson (2007) s 120

¹²⁵ Jarrick (1932) s 95

innerlighet.¹²⁶ Ett annat som styrker den slutsatsen är vad Gallagher säger ”*Like Moravian mission, the central focus of contemporary Christian mission should be the distinctiveness of Christ Jesus and his gospel for a world separated from God.*”¹²⁷ Jag tycker mig se att det finns en stark Jesusdominans inom herrnhutarna och att de var honom de talade om.¹²⁸

I 24/7-bönerörelsen så kan vi se hur Freeman betonar de Kristuscentrerade gemenskapen.¹²⁹ Att mitt i rörelsen och den gemenskap som de enar sig kring och ber så är Jesus mitt i bland dem med sin närvaro. Freeman säger bland annat ¹³⁰ ”*But surely, to apply it’s principles and practices, we have to start with it roots. And its roots lie in the subversion and revolution of the life and words of Jesus*”.

UMUs spiritualitet tycks inte präglas av samma Jesus-fokus. Snarare betonar man vikten att tillbe Gud, upphöja Gud och lyssna till och lyda Gud. Utan att ha fördjupat mig i detta närmare, kan detta ha att göra med att UMU är mer präglad av en reformert, amerikansk fromhet som betonar Guds storhet och ära medan 24/7-rörelsen verkar mer präglad av herrnhutismens pietistiska Jesus-fromhet.

Inlyssnandet.

En aspekt av denna skillnad är också att ett särskiljande drag mellan herrnhutarnas och UMU:s motiv är de senares starka betoning på att de vill vara ett folk som lyssnar in Gud. När Loren Cunningham inom UMU själv talar om detta menade han att Gud hade en plan för var och en och att den planen inte skulle komma ifrån personen själv. Varje person måste höra det direkt från Gud.¹³¹ På ett annat ställe så berättar Lorens fru Darlene om att hon fick höra Guds röst på egen hand och det strålade om henne.¹³² I intervjun med Hagström från basen i Linköping så poängterade hon att varje person som går deras lärjungarskola måste lyssna på Gud och fråga Gud vart de ska åka.¹³³

UMUs spiritualitet har alltså en starkare betoning på att lyssna till Gud och sedan göra det Gud säger. Herrnhut och 24/7 tycks mer lika i att snarare betona förbönen för människor och rörelser (vilket också UMU har). Det finns dock även i herrnhut en tradition som betonar att invänta Gud när det gäller att ta emot frälsningen. Här har deras andlighet samma attityd av stilla väntan på att Gud ska tala och verka i människans liv.

Karaktärsbyggandet

Den stora skillnad som jag tycker mig se mellan 24/7 och UMU är UMU:s betoning och fokus på att bygga karaktären. UMU menar att lärjungaskolan är en tid då eleven som går på skolan får arbeta på sin karaktär och att Gud får prägla denne på ett personligt sätt innan den sänds ut för att hjälpa

126 Baudert (1932) s 210

127 Gallagher (2008) s 201

128 Jarrick (1932) s 94

129 Freeman (2007) s 97

130 Freeman (2007) s 39

131 Cunningham, (1984) s 54

132 Cunningham (1985) s 54

133 Intervju med Stina Hagström, 2012-03-20 s 1

andra.¹³⁴ Detta kan jag styrka ännu mer genom att peka på att Loren Cunningham menade att det inte var så många som hade den erfarenheten som han hade växt upp med. Därför upplevde han från Gud att mana elever att gå på en sorts korttidsskola innan missionen.¹³⁵

5.3. Likheter i praktiker

Jag vill även granska rörelsernas olika praktiker och se vilka slutsatser jag kan dra av detta. Jag vill även här se på olika likheter och särskiljande drag mellan herrnhutarna och de två nutida rörelserna. Eftersom jag inte ser några viktiga betydelskillnader vad gäller praktikerna så tar jag upp skillnaderna på de ställen där det blir relevant i relation till de likheter jag listar.

Bli ett med folket

En slutsats som jag drar när jag ser på 24/7 och herrnhutarna är att det finns en likhet i deras betoning på att anpassa sig till de människor och till de platser som de befinner sig på. Jag visade på flera exempel i texten ovan vad gäller herrnhutarna såväl som de aktuella rörelserna. 24/7 tänker i liknande där Freeman säger att bland annat i Southampton i England så gick de teamen i 24/7 runt till olika klubbar. Bland annat så drevs en breakdance grupp av kristna tack vare att de ville älska kulturen och bli ett med den.¹³⁶

Betjänandet i praktiska handlingar

De herrnhutiska bröderna längtade efter att älska Gud med hela sina liv, och deras missionsaktiviteter skulle lämna det öppet för den Helige Ande att tala och älska människor. De fick också träna sig i att dela evangeliet och genom sina arbeten betjäna i ödmjukhet. Gallagher menar att människor blev frälsta genom att herrnhutarna visade tålmod, kärlek och visade mer än att de bara predikade och undervisade olika doktriner.¹³⁷ Anderson skriver om att de till och med kunde gå så långt att de själva blev fängslade och slavar i Sydafrika. Anderson berättar hur slaverna själva samlades för att stötta de herrnhutiska bröderna genom att samlas utanför fängelset för att tillsammans med missionärerna att tillbe Jesus.¹³⁸

Jag tycker mig se att både 24/7 och UMU också har en liknande betoning på betjäning i deras rörelser. Bland annat som vi tidigare sett hjälper UMU människor ute på gator och på torg i form av att ge mat och även ge leksaker med mera. I 24/7 kan vi se att de åkte på korttidsmission och mötte de olika behov som fanns där i de olika länderna och städerna.

Lärjungaträning

En likhet som jag ser i UMU och herrnhutarna är att båda längtar efter ett en livsstil som präglar hela livet. För UMU präglar detta inte minst lärjungarskolan. Det som sker med eleverna på skolan är att de under flera månader får möta svåra saker hos sig själva. Stina Hagström menar att det är

134 Intervju med Stina Hagström, 2012-03-20 s 3

135 Cunningham (2008) s 87

136 Freeman (2007) s

137 Gallagher (2008) s 207

138 Anderson (2007) s 147

viktigt, därför säger hon: "first live, then teach".¹³⁹ Grundaren Loren Cunningham har själv sett hur viktig lärjungarskolan har varit för hela rörelsen. Han menar att under lärjungarskolan kommer det upp saker som måste bekännas och det skapar ödmjukhet. Han beskrev att när man bekänner sin synd inför andra blir det en enhet och människor kan ta emot Guds läkedom för tankelivet, känslolivet och kroppen.

Inom herrnhutarna fanns det ingen lärjungaskola men för dem så var livet i den lilla byn en lärjungarskola. Att de levde ett liv som var attraherande för människor kan man förstå menar Phil Anderson genom att folk kom till Hernhutt från hela Europa.¹⁴⁰

Samma betoning på lärjungaträning och karaktärsfostran ser jag inte uttalat i 24/7. Det verkar dock finnas indirekt i deras betoning på det gemensamma livet, tjänandet och uppoffring. Jag ser därför mer likheter än skillnader i denna praktik. Det är också viktigt att se att UMU framför allt arbetar med korttidsinsatser. Människor kommer och går. Herrnhut och 24/7 är mer relaterat till ett pågående församlingsliv och försöker därmed integrera bön och mission i reguljärt församlingsliv. Det hade säkert varit intressant att ytterligare undersöka hur denna skillnad i kontext påverkar de olika rörelsernas spiritualitet.

Teamresor som förenar bön och mission

En praktik som görs i både 24/7 och UMU är att båda dessa rörelser åker ut med olika team och gör resor till flera olika länder. Dessa resor har en tydlig inspiration tillbaka till herrnhutarnas missionsresor. I intervjun med Hagström kan jag också se att denna slutsats stämmer genom att hon pekar på att teamresor sker vid DTS. Varje elev som går på DTS kommer också delta i den obligatoriska teamresa som sker.

Kännetecknande för dessa resor är åter den holistiska föreningen av bön och mission. Här finns också en tydlig ömsesidig påverkan mellan 24/7 och UMU. Pete Greig säger i sin bok att en sak som enar dessa rörelser var att 24/7 inspirerade UMU att bygga baser som inkluderar bönerum med ständigt pågående bön. "*Next to join the party was an entire Youth With a Mission region: Western Europe. In 2003 YWAM bases began to pray nonstop, passing the baton of intercession from Italian villas to Scottish castle and from Portugal in the West to countries like Belgium in the East.*"¹⁴¹

Bönepromenader

En praktik som är särskiljande för 24/7 är det sätt på vilket de strukturerat använder bönepromenader. Dessa bönepromenader menade Hagström att UMU också har men det sker mer vid olika tillfällen.¹⁴² Dock kan jag dra slutsatsen att 24/7 har en mer tydlig inriktning på att göra det ofta. Freeman menar utifrån sitt läge i Reading, där de hade sitt 24-/7-arbete, att bönvandringarna var något som skedde ofta.¹⁴³

139 Intervju med Stina Hagström, 2012-03-20 s 3

140 Anderson, (2006) s 129

141 Greig & Roberts, (2006) s 167

142 Intervju med Stina Hagström, 2012-03-20 s 3

143 Freeman (2006) s 245

Under dessa bönevandringar kan vi också se att det inte bara blev bön utan även också en sorts ”mission” efter detta. Freeman tar ett exempel att när det blev en stor storm i USA så bad ett 24/7-team och gick runt delar av New Orleans för att välsigna det. Efter detta åkte även teamet till Houston för att hjälpa till praktiskt för att hjälpa de som drabbats av Orkanen.¹⁴⁴

5.4 Slutsatser och summering

Jag vill nu summera min studie och svara på den frågeställningen som jag har.

Jag har i detta arbete försökt beskriva herrnhutarnas holistiska spiritualitet. Vi såg att i Herrnhutarnas motiv fanns det en stark betoning på Jesus och speciellt på korset som sedan omsattes i ett tydligt fokus på att förkunna Jesus och korset. Förkunnelsen var också nära sammankopplat med deras önskan att i praktiker visa människor på Jesu kärlek (se 2.4.1). De längtade efter att få sprida Jesus kärlek och de var kända för att de gjorde detta. Jag har också tydligt visat hur deras bön- och missionspraktiker förutsatte ett gemensamt liv (se 2.4.2). De träffades i hemmen två gånger om dagen och läste Bibeln, sjöng och bad tillsammans. Alltså drar jag slutsatsen att holistisk spiritualitet på 1700-talet innebär för herrnhutismen en stark betoning på Jesus i deras liv, teologi och förkunnelse. Det stannar dock inte bara vid att tala om Jesus, utan de lever även ut det de förkunnar i form bön och missionsarbete i flera olika länder. Utifrån denna beskrivning definierar jag alltså herrnhuts holistiska spiritualitet som ett gemensamt liv där människor ber, sjunger och läser Bibeln och i mindre grupper åker ut som missionärer till andra platser för att de ville förkunna korset och se människor bli förvandlade.

I min frågeställning ställer jag även följdfrågan om herrnhutarnas holistiska spiritualitet stämmer överens med de två nutida rörelserna 24/7-bönerörelsen och UMU som menar sig vara inspirerade av herrnhuterna. Utifrån jämförelserna ovan i detta kapitel tycker jag mig se att båda dessa rörelser söker efter och lever ett liknande holistiskt liv, men med lite olika uttryck i sina olika sammanhang. Jag tycker mig framför allt se två avgörande likheter med herrnhutarna som stärker denna slutsats.

1. Utifrån min analys ser vi att herrnhutarna (se 2.4.1) har ett starkt fokus på Jesus i sin förkunnelse och praktik. Det ser vi i form av hur de vittnar för människor om korset och försöker anpassa sig till de kulturer dit de kommer för att vittnesbördet om Jesus ska komma till alla folk. Denna önskan att i praktiskt handlande vara lärjungar till Jesus finner jag också tydligt hos både 24/7 och UMU. 24/7 har i både deras motiv och praktik ett fokus på att lära känna Jesus i bön, lovsång och gemenskap. De längtar även efter att få leva som han genom att i team sändas ut till olika länder, gå ut på gator och be för människor, även att låta deras bönerum anpassas efter sammanhanget (se 3.2.4). UMU har i sina motiv inte lika stark betoning på Jesus, men däremot ser jag att de längtar efter att leva som Jesus i deras starka betoning av lärjungaskapet. UMU betonar att lyssna in Guds röst och vara ledd av honom och låta Gud förvandla deras och andras liv. I UMU:s praktik ser jag att precis som herrnhutarna åkte ut som missionärer och vittnade så gör även UMU detta. Därför menar jag att svaret på mina fråga är att den första gemensamma referenspunkten med herrnhutarna och de två nutida rörelserna är fokus på lärjungaskapet.

2. Det andra draget jag tycker mig se är att båda dessa nutida rörelser lever i gemenskap precis som Herrnhutarna. Herrnhutarna bodde tillsammans och hade egendomsgemenskap och en praktik som

144 Freeman (2006) s 245

de tog med sig när de åkte ut som missionärer till olika platser. De samlades även alla i Herrnhut till olika samlingar två gånger om dagen för att skapa en riktning i hur gemenskapen ska levas. I 24/7-rörelsen ser jag i min slutsats när jag tittar på gemensamma likheter att gemenskapen även där är viktig. Bönerummen (s.k. *boilerrooms*) är en plats där människor ska få mötas i gemenskap, be tillsammans men även vara en plats där alla är välkomna. I intervjun med Stina Hagström delade hon berättelser om hur de som team bor tillsammans, diskar tillsammans och lagar mat tillsammans. Tycker jag mig också se här att UMU lever i gemenskap och på det sättet präglar varandra.

Därför kan jag som summering av min uppsats säga att det finns ett svar på mina båda frågor. Trots några frågor kring till exempel ett anti-intellektuellt drag och ensidig Jesus-fromhet, har jag konstaterat att herrnhutismen på 1700-talet levde en holistisk spiritualitet. De både bad och missionerade. Jag tycker mig även se att både 24/7 och UMU är rörelser som inte bara betonar bön eller bara betonar mission. Även om de i sina namn och utmärkande drag är en bönerörelse respektive en missionsrörelse skulle jag hävda att de istället är två nutida rörelser som söker efter ett holistiskt liv. Det finns alltså goda skäl att hävda att 24/7 och UMU har inspirerats av herrnhut också i den mening att de fortsatt deras form av en holistisk spiritualitet.

Källhänvisningar

Otrycka källor

Intervju

Malmö, Christian Samuelsson

Hagström, Stina (2012-03-20) Anteckningar från telefonintervju

Tryckta källor

Böcker

Anderson Phil (2006) *The lord of the ring, a journey in search of count Zinzendorf*, Kingsway communications LTD, Lottbrihe Drove, England

Baudert S.(1932) *Herrnhut, brödrarförsamlingens mission genom 200 år*, Appelsbergs boktryckeri AB, Uppsala

Cunningham Loren (1983) *Hörde jag rätt, att lyssna till Guds röst*, WSOY, Finland

Craig Pete, Dave Roberts, (2003) *Red moon rising, how 24/7 prayers is awakening a generation*, Kingsway publications , Eastbourne England

Fountain Jeff (2007) *The little town that blessed the world*, Winterdruck, Herrnhut

Freeman Andy & Pete Greig (2007) *Punk monk, new monasticism and the ancient art of breathing*, Kingsway communications LTD, lottbrihe Drove, England

Halldorf, Joel (2010) *Av denna världen? Emil Gustafson, moderiniteten och den evangelikala väckelsen*, Artos, Skellefteå.

Jarrick Arne, (1985) *Psykologisk socialhistoria*, GS snabbtryck, Stockholm

Jarrick Arne, (1987) *Den himmelska älskaren*, Ordfront, Stockholm

Mason J.C.S (2001) *The Moravian church and the misionary awakening in England*, Boydell Press, Woodbridge

R.L Gallagher (2008) “*Journal of the International Association for Missions Studies*”, *Mission studies* 25, no 2.

Tucker Ruth A, (1983) *From Jerusalem to Irian Jaya, a biographical history of christian mission*, Zondervan corporation, Grand Rapids

Övrigt material

Hemsida

"Holism", <http://www.ne.se/lang/holism> 2012-05-25

YWAM Foundational Values godkända av "Global Leadership Team" augusti 2003; utgivna februari 2004. Denna översättning från engelska godkändes av UMU Sveriges nationella ledarskapsteam (NLT) 15 mars 2010

Appendix 1.

UMU - Värderingar

ATT LÄRA KÄNNA GUD

UMU är överlåtet till att lära känna Gud, Hans natur, Hans karaktär och Hans vägar. De vill avspegla vem Gud är i varje del av deras liv och deras tjänst. När de känner Honom och har gemenskap med Honom skapas automatiskt ett överflöd som gör att de vill dela med sig av Honom till andra.¹⁴⁵

GÖRA HONOM KÄND

UMU är kallat till att göra Gud känd i hela världen och i varje del av samhället, genom evangelisation, träning och barmhärtighetstjänst. De tror att människors frälsning bör leda till att samhällen förvandlas och att de på det sättet lyder Jesu befallning att göra alla folk till lärjungar.

HÖRA GUDS RÖST

UMU är överlåtet till att skapa tillsammans med Gud genom att lyssna till Honom, be Hans böner och lyda Hans befallningar i smått som stort. De är beroende av att höra Guds röst som individer, tillsammans i team-sammanhang och i större gemensamma samlingar. Detta är en central del i deras beslutsprocess.

LEVA I TILLBEDJAN OCH FÖRBÖN

UMU är överlåtet till att tillbe Jesus och praktisera förbön som en viktig del av det dagliga livet. De erkänner också djävulens avsikt att förstöra Guds verk och de ber därför om Guds kraft och den Helige Andes hjälp för att övervinna den ondes angrepp mot individer och folk.

VARA VISIONÄRA

UMU är kallade till att vara visionära genom att ständigt ta emot, utveckla och förlösa nya visioner från Gud. De stödjer uppstartandet av nya arbeten och metoder och vill vara radikala för att kunna nå alla generationer, folkgrupper och delar av samhället. De tror att UMU:s apostoliska kallelse kräver samspel mellan moget andligt ledarskap, frihet i Anden och frihet i relationer, allt grundat på Guds ord.

TRO PÅ UNGA MÄNNISKOR

UMU är kallat till att tro på och utrusta ungdomar. De tror att Gud har utrustat och kallat unga människor till att leda andra i visioner och tjänst. De är överlåtna till att värdesätta dem och lita på dem, träna och stötta dem, ge dem utrymme och förlösa dem. De är inte bara framtidens kyrka, de är dagens kyrka. De överlåter sig till att följa deras ledarskap inom ramen för Guds vilja.

HA EN BRED STRUKTUR OCH VARA DECENTRALISERAT

UMU är en mångsidig organisation med en bred struktur, men samtidigt integrerad. De är en global familj av olika arbeten som hålls samman av gemensamma visioner, värderingar, syften och relationer. De tror att strukturer är till för att tjäna människor och Guds ändamål. Alla arbeten på alla nivåer har därför ansvaret och förmånen att ansvara inför en grupp av äldste, och även inför UMU:s globala ledarteam, GLT.

VARA INTERNATIONELLT OCH SAMFUNDSÖVERSKRIDANDE

UMU är internationellt och samfundsöverskridande både lokalt och globalt. De tror att mångfald vad gäller etnisk bakgrund, språk och samfund tillsammans med återlösta kulturella uttryck är något positivt som bidrar till en sund och växande missionsrörelse.

HA EN BIBLISK VÄRLDSBILD

UMU är kallat till att ha en biblisk världsbild. De tror att Bibeln tydligt skiljer mellan rätt och fel, gott och ont. De gör ingen åtskillnad mellan praktiskt och andligt arbete, utan tror att allt som görs i lydnad till Gud är andligt. De vill ära Gud i allt vi gör och vi vill därför utrusta och mobilisera gudsmän och gudskvinnor till att tjäna och påverka samhällets alla områden.

FUNGERA I TEAM

UMU är kallat till att fungera i team i alla aspekter av tjänst och ledarskap. De tror att en kombination av kompletterande gåvor, kallelser, perspektiv, tjänster och generationer som fungerar tillsammans i enhet på alla nivåer ger vishet och trygghet. Att som team söka Guds vilja och fatta beslut skapar ansvar gentemot varandra och ger större gemenskap, motivation och delaktighet i visionen.

UTÖVA TJÄNANDE LEDARSKAP

UMU är kallat till tjänande ledarskap som en livsstil snarare än en ledarskapshierarki. Tjänande ledare hedrar de gåvor och kallelser som finns hos dem de leder och värnar om deras rättigheter och förmåner. Precis som Jesus tjänade sina lärjungar betonar de vikten av att ledare tjänar dem de leder.

GÖRA FÖRST – SEDAN LÄRA UT

UMU är överlåtet till att först göra, sedan lära ut. Vi tror att personlig erfarenhet ger våra ord auktoritet. Gudfruktig karaktär och kallelse från Gud är viktigare än en individs gåvor, förmågor och sakkunskap.

VARA RELATIONSORIENTERAT

UMU är överlåtet till att vara relationsorienterat när vi lever och arbetar tillsammans. Vi vill vara förenade genom heliga liv, ömsesidigt stöd, öppenhet, ödmjukhet och öppen kommunikation, snarare än att förlita oss på strukturer och regler.

VÄRDERA INDIVIDEN

UMU är kallat till att värdesätta varje individ. Vi tror på lika möjligheter och rättvisa för alla. Alla människor är skapade till Guds avbild och alla har en specifik kallelse och något att bidra med oavsett nationalitet, ålder och funktion. De är överlåtna till att ära det ledarskap och de tjänstegåvor som Gud gett till såväl män som kvinnor.

VÄRDERA FAMILJER

UMU betonar vikten av att familjer tjänar Gud tillsammans i mission, inte bara pappan och/eller mamman. De uppmuntrar formandet av starka och sunda familjer, där varje medlem är en del av missionskallelsen och bidrar med sina unika gåvor.

FÖRLITA SIG PÅ RELATIONSBASERAT UNDERSTÖD

UMU är kallat till ekonomiskt understöd baserat på relationer, där var och en är beroende av Gud och Hans folk för sin försörjning. Detta gäller såväl den gemensamma som den individuella ekonomin. De tror att relationsbaserat understöd främjar ansvarstagande, kommunikation och ömsesidig förbön. Det involverar givaren till att bli en aktiv del av missionsuppdraget. På samma sätt som Gud och andra har varit generösa mot oss vill också vi vara generösa. UMU:are ger sig själva, sin tid och sina talanger till Gud genom missionsorganisationen och förväntar sig ingen ersättning.

VISA GÄSTFRIHET

UMU betonar gästfrihet som ett sätt att uttrycka Guds karaktär och människors värde. Vi anser att det är viktigt att öppna upp våra hjärtan, hem och missionscentra för att betjäna och ära varandra, våra gäster, fattiga och behövande – inte som sociala symbolhandlingar utan som uttryck för generositet.